

THEOSOPHIC JYOTI (Gujarati Monthly) RNI Registration No. GUJ/GUJ/2015/71878 Dated : 24-05-2017
Published on : 10th Date of every month

સત્યાનાસ્તિ પરો ધર્મઃ

તમસો મા જ્યોતિર્ગમય

આધ્યાત્મિક આંતરદૃષ્ટિ પ્રેરતું પોષતું અને પ્રકુલ્પાવતું સામાયિક

ગુજરાત થિયોસોફીકલ ફેડરેશનનું મુખ્યપત્ર

થિયોસોફીક જ્યોતિ THEOSOPHIC JYOTI

Editor : Harshavadan M. Sheth

Year-6

August - 2021

No. 51

અગ્રણી

1. મેડમ બલેવેટસ્કી — મહાન પ્રેરણા સ્ત્રોતના		
પ્રવાહમાં	શ્રી હર્ષવદન શેઠ	3
2. ગિાર્દિ-તળેટીથી	શ્રી નરેશ એ. ત્રિલેદી	5
3. ધી હિંદન સાઈદ ઓફ ધી થીંગ્સ	શ્રી ધવલ શેઠ	9
4. મંત્રીશ્રીનો જરૂરી પત્ર	શ્રી દર્શન મોદી	11
5. રૂગ પુરુષ વંદના	શ્રી દર્શન મોદી	12
6. જરથોસ્તી ધર્મ	શ્રીમતિ પરવીન પટેલ	15
7. શ્રી નારદ ભક્તિ સૂચ	શ્રી ભારકરભાઈ ભણ	17
8. શાખા સમાચાર		19
9. આપણો પુસ્તક પ્રેમ		20

Price : Rs. 5/- • Yearly Subscription : Rs. 50/- (In India) • Published & Printed at : Ahmedabad

આ માસિકમાં પ્રગાઢ થતી માત્ર અધિકૃત જાહેરાતો માટે જ ગુ. થિ. ફેડરેશન જવાબદાર છે. — તંત્રી

થિયોસોફિકલ સોસાયટીના એણ ઉદ્દેશો

- (૧) પ્રજા ધર્મ જ્ઞાતિ, જ્ઞાતિ, વર્ષા કે રંગના બેદભાવ રાખ્યા વિના માનવજ્ઞાતિનું વિશ્વબંધુત્વનું એક કેન્દ્ર રચવું.
- (૨) તુલનાત્મક રીતે ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન અને વિજ્ઞાનના અભ્યાસને સમગ્રતાની દ્રષ્ટિએ ઉત્તેજન આપવું.
- (૩) કુદરતના નહિ સમજાએલા નિયમોનું અને મનુષ્યમાં રહેલી સુખુમ શક્તિઓનું સંશોધન કરવું.

ગુજરાત થિયોસોફિકલ ફેડરેશન

હરજીવન હેડ કવાર્ટ્સ, “હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણનગર, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧.

ફેડરેશન છોક્દેદારો

પ્રમુખ : શ્રી નરેશભાઈ એ ન્રિવેદી

ઉપપ્રમુખ : શ્રી કાન્તીલાલ પી. પટેલ

મંત્રી : શ્રી દર્શનભાઈ સી. મોદી

સહમંત્રી : શ્રી વલ્લભભાઈ રાખોલીઆ

ખજાનચી : શ્રી રમેશચંદ્ર ડોલીઆ

ફેડરેશન દ્વારા પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો મેળવવા માટે લખો.

● બુક સ્ટોર મેનેજર ●

શ્રી પ્રવિષ્ટભાઈ માર્ડલિયા, ભાવનગર લોજ, મો. : ૯૮૨૬૧૬૪૫૫૭
“હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણનગર, ભાવનગર - ૩૬૪ ૦૦૧.

નવા સભ્ય પ્રવેશ ફી	રૂ. ૧૦૦/-
સભ્ય ફી	રૂ. ૧૫૦/-
દંપતી સભ્ય ફી	રૂ. ૨૨૫/-
૨૫ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના સભ્ય ફી	રૂ. ૭૫/-
લાઈફ મેમ્બર ફી	રૂ. ૩૦૦૦/-
ઇન્ડિયન થિયોસાફીસ્ટ	રૂ. ૩૦/-
થિયોસોફિક જ્યોતિ	રૂ. ૧૦/-

“થિયોસોફિક જ્યોતિ”ના લવાજમના દર

ભારતમાં (વાર્ષિક) રૂ. ૫૦/-

ભારતમાં આજીવન (મય્યદિં ૧૦ વર્ષ) રૂ. ૧૦૦૦/-

“થિયોસોફિક જ્યોતિ” માટે જાહેરાતના દર

(એક વખત પ્રસિદ્ધ કરવા માટેના દર)	
અંદરનું કવર પેજ ટાઈટલ પાનું નં. ૩	રૂ. ૬૦૦-૦૦
અંદરનું આખું પાનું	રૂ. ૪૦૦-૦૦
અંદરનું અદખું પાનું	રૂ. ૩૦૦-૦૦
સૌજન્ય પૂછ	રૂ. ૫૧-૦૦
ઉપરોક્ત જાણાવેલ દાન, ભેટ કે જહેરાતનાં નાણાં ‘જી.ટી.એફ. જ્યોતિ પ્રકાશન ફંડ’ એ નામે મનીઓર્ડર કે ડીમાન્ડ પ્રાફિટ્થી તંત્રીશ્રીના સરનામે મોકલવા અથવા નીચે જાણાવેલ બેન્ક એકાઉન્ટમાં જમા કરવીને તંત્રીશ્રીને જાણ કરવી. જ્યોતિના ટપાલ સરનામાં તથા નિયમિત મળવા અંગેનો પત્રવ્યવહાર પણ નીચે જાણાવેલ સરનામે કરવો :-	

શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

‘શેત પદ્ધ’ ૮, અપૂર્વ બંગલોઝ,
શારદા હાઈસ્કુલ પાછળ, ભૂયંગાંદેવ પાસે, મેમનગર,
સોલા રોડ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૫૨.
મો. - ૯૮૨૪૦૭૩૬૭૮, ૯૦૧૬૨૨૪૮૨૫
E-mail-harshavadan_sheth@yahoo.co.uk

ફેડરેશન મંત્રીનું સરનામું

ફેડરેશન અંગેનો કોઈપણ પત્રવ્યવહાર કરવા માટે

શ્રી દર્શનભાઈ સી. મોદી

અ/૧૦૪, ધરરતી સાકેત હાઈટ્સ, શુક્રન ગ્લોરી સામે,
આનંદ સફ્ટવર પાસે, એસ.શ્રી. હાઈવે,
ગોતા, અમદાવાદ - ૩૮૨ ૪૮૧
મો.નં. ૯૮૨૭૩ ૧૧૬૫૪

થિયોસોફિકલ સેવાસંઘ (T.O.S.)

અંગે પત્રવ્યવહાર
શ્રી નરસિંહભાઈ એ. કાકરીયા
અ/૩૦૧, સનાઈ રેસોડન્સી, પચુંગામ ગાર્ડન સામે,
અડાભણ, સુરત-૩૬૫૦૦૮
મો : ૯૮૨૬૩ ૬૨૨૪૫૩
(રહે.) ૦૨૬૯-૨૭૪૬૭૨૨

નોંધ : આ અંકમાં પ્રસ્તુત થતાં લેખો સાથે તંત્રીશ્રી સહમત છે તેવી માન્યતા ધરાવવી નહીં.

GTF Jyoti Prakashan Fund

Central Bank of India
(Sardarnagar Area Branch, Bhavnagar, 01360)
A/c. No. 1871957084
IFSC : CBIN0281360

મેડમ બ્લેવેટસ્કી – મહાન પ્રેરણા સ્તોત્રના પ્રવાહમાં... સંપાદકીય

પ્રસ્તુતિ
શ્રી હર્ષવદન શેર્ડ

મેડમ બ્લેવેટસ્કી

૧૨મી ઓગષ્ઠના દિવસો થિયોસોફિકલ સોસાયટીના વિશ્વભરનાં સૌ સભ્યો મેડમ બ્લેવેટસ્કીને તેમના જન્મદિને યાદ કરીને અલોકિક અનુભૂતિ પ્રાપ્ત કરી જ હશે. ૧૮૮૧માં ૧૨મી ઓગષ્ઠે રશિયાના યેક્ટેરીનોસ્લાવ ગામે તેમનો

જન્મ થયેલો. તેમના પિતા કર્નલ પીટર એલેક્સિનીચ વોન હાન રશિયન લશકરમાં એક અધિકારી હતા. પોતે ઉમરાવ કુટુંબના હતાં. જે કુટુંબ જર્મનીના મેકલીનબર્ગ પરગણાનું હતું. તેમની માતા હેલેના આન્દ્રેયીવના દ ફંદેયેવ એક જાણીતા નવલક્ષયકાર હતા અને ઉમરાવ ઘરાનાનાં હતા.

બાળકી હેલેના પડકારો સહન કરવા જ જન્મી હતી. તે એટલી બધી નબળી અને નાજુક હતી કે તે વધુ જીવી નહીં શકે તેવું લાગતું હતું. તેથી તેને બેપાઈજ-ધ્રિસ્તી ધર્મના જીણ સંસ્કાર પ્રદાન કરવાનું નક્કી થયું. એક પાદરીને બોલાવવામાં આવ્યા. એક મોટા રૂમમાં કુટુંબના બધાં જ સભ્યો ભેગા થયાં. દરેકને એક પ્રજ્વલિત કરેલી મીણબતી (ટેપર) આપવામાં આવી. આગળની હરોળમાં એક નાની છોકરી ટેપર સાથે ઊભી હતી. તે થાકી ગઈ અને નીચે બેસી ગઈ. તેના હાથમાં સળગતી મણીબતી તો હતી જ ! અચાનક અકસ્માતે પાદરીના લાંબા ઊડતા ઝલ્ભમાને તે છોકરીની મીણબતીની ઝાળ લાગી ગઈ. વૃદ્ધ પાદરીના ઝલ્ભમાને

જડપથી આગ પકડી અને તે બિચારો વૃદ્ધ પાદરી અત્યંત દાંજી ગયો. બેપાઈજની વિધિ વખતે ટેપર-સળગતી મીણબતીઓ દ્વારા દૂષ આત્મા અને તેની અસરોથી નવજાત શિશુનું રક્ષણ કરવામાં આવે છે. આ પ્રકારની અંધશ્રદ્ધ પ્રવર્તતી હોવાને લીધે ઘરનાં નોકરચાકરો આ આગના અકસ્માતને અપશુકન માનવા લાગ્યા. તેઓ નાનકડી ‘હેલેના હાન’ને મુશ્કેલીઓ તથા યાતનાઓ ભોગવવી પડશે તેવી આગાહી કરેલી.

પરંતુ હેલેના તો કંઈક જુદી જ મારીની ઘડાયેલી હતી. તે નાજુક સ્વાસ્થ્ય સાથે ઉછરવા લાગી. મોટી થઈ અને દસ વર્ષની ઉભરમાં તો એક સફળ ઘોડેસવાર સાબિત થઈ. ૧૫ વર્ષની ઉભરે તો તે ‘કોસેક અશ્વ’ને કાબુમાં કરી શકતી હતી. ‘કોસેક ઘોડો’ એક વિશેષ સ્વભાવ ધરાવે છે. તે સામાન્ય રીતે પોતાની મન મરજી મુજબ જ દોડે છે. તો હેલેના પણ પોતાની મન મરજી મુજબ જ આગળ વધી. કેવી અપવાદરૂપ પ્રતિભા ! તેનામાં અદ્વિતીય માનસિક શક્તિઓ વિકસેલી. કુટુંબના સભ્યો તથા મિત્રો પણ હેલેનાની આવી શક્તિઓને લીધે મુંઝાઈ ગયેલાં. તેની ચૈતસિક શક્તિઓ કુદરતી બખીસ હતી. કોઈપણ પ્રકારની બાધ્ય સત્તાને ગણકારતી નહિ. છિતાં પણ તે સૌજન્યશીલ અને અત્યંત લાગણીસભર રહેતી. તે અત્યંત હિંમતવાન, શુરવીર અને સાથે સાથે રમુજી સ્વભાવ ધરાવતી હતી. તેનામાં દરેક વસ્તુ માટે ચાહના રહેતી. અજાણી અને રહસ્યમય બાબતો માટે તો વિશેષ ચાહના રહેતી. તે અત્યંત આગવી સુજ ધરાવતી. સંપૂર્ણ રીતે સ્વતંત્ર સ્વભાવને લીધે ‘સ્વયંસિદ્ધા’ બનતી ગઈ.

જેસલરાજ રાજેશકુમાર ઢાકરિયાને અમેરિકાની કંપનીમાં જોબ મળ્યાની ખુશી નિમિત્ત
સૌજન્ય : શ્રી નરસિંહભાઈ ઢાકરિયા, સનાતન લોજ, સુરત

भाषाकीय बाबतोमां अत्यंत भेदावी अने गुणसभर हતी. चित्रकाम करवानो गजबनो शोभ हतो. ते हंमेशा कुदरतनां वैविध्यपूर्ण स्वरूपोनी अत्यंत बारीकाईथी रंगोमां दृश्यमान करी शकती हती. धणी नानी उमरथी ज हेलेनाने समझाई गयुं हतुं के ते पोतानुं ज्ञवन सेवाना विशिष्ट कार्य माटे समर्पित करवानी हती अने ते माटे तेने प्राप्त थनार विशिष्ट मार्गदर्शन तथा तेने मणनार रक्षाशी वाकेक हती.

ओगष्ट महिनामां आ महान स्त्री नेताना ज्ञवनाना प्रसंगोमां थियोसोफिकल सोसायटीना साहित्यमां उल्लेख करवामां आवेल तमाम घटनाकममां जेम-जेम आगण वधतां जीर्णुं तेम तेम आपशने सौने अनोभा प्रेरणा खोतना दर्शन थयां ज करशे अने आवी महान संस्थानी स्थापनाना उद्देशयी आपशे सौ सतत धन्यता

(धी हिडन साईड... पाना-१० उपरथी चालु) एस्ट्रल जगतनां देवो मानवज्ञाने समजे छे अने ते ए पशा जाणे छे के जे-ते व्यक्तिने तेनी सामान्य परिस्थितिमां सलाभमतपूर्वक पाणी केवी रीते लावी शकाय छे.

देशभक्तिनुं मोजुं

हालनां समयमां देशभक्तिनां गुण उपर भार मूळवो खूब ज ज़रुरी छे. आपशे आ गुणाथी हज वधु परिचित थवानी ज़रुर छे. ते कोई पूर्वग्रह पशा नथी अने तेना विषे खोटो धमंड करवानी पशा ज़रुर नथी. ऐवां धणां लोको छे के जेओ बीजा देशोमां कोई सारी वस्तु जोई ज शकतां नथी. तेमने भस पोताना देशनी ज बधी बाबतो सर्वोत्तम लागे छे. आ देशभक्ति नथी परंतु भिन्नाभिमान छे. ते तेमनी वक्षादारीनी ताकात नथी परंतु तेमनी अशानतानी ऊंडाई दर्शवे छे.

अनुभव्यां करीशुं तेमां कोईने पशा शंका रहे ज नहि.

मेडम ब्लेवेट्स्कीअे कर्नल ओल्कोट साथे मणीने जे युगप्रवर्तक कार्य कर्युं छे, तेनो प्रकाश हंमेशा दैहियमान रहे छे. ओगष्ट मासमां ज कर्नल ओल्कोटने पशा आपशे याद करीअे छीअे. कारण के तेमनो जन्म पशा बीज ओगष्ट १८८२नी सालमां थयेलो. हवे पठीना लेखमां कर्नल विशे आप वांची शकशो.

आ साथे ओगष्ट मासमां थियोसोफिकल सोसायटीना त्रीजा प्रमुख डॉ. ज्योर्ज सी. एरेन्डेलने पशा श्रद्धा साथे याद करीअे. तेमनुं अवसान १२भी ओगष्ट, १८४५ ना छिने थयेलुं. तेमना विशे पशा आगणना लेख द्वारा आप सौ वधु धनिष्ठ परियथ प्राप्त करशो.

● ● ●

साची देशभक्ति आ बधाथी साव विरोधाभासी ज छे. ए जाणे छे के दरेक देशने पोतानां गुणो अने अवगुणो होय छे. कोई पशा राजकीय अने सामाजिक योजना हज संपूर्ण नथी. मनुष्य जेम पोताना मातापिता अने परिवारनो झाणी छे तेवी ज रीते ते पोतानां देशनो पशा झाणी छे. जे-ते देशमां मनुष्यनो जन्म ए आकस्मिक नथी परंतु ते तेनां कर्मानुं परिणाम छे. तेने पोताना आगणनां विकास माटे जे-ते देशमां जन्म लेवुं ज़रुरी होय छे. तेषो पोतानां देश पासेथी मात्र लेवानुं नथी परंतु पोताना देशने आपवानुं पशा छे. मनुष्य सेवा द्वारा ज श्रेष्ठ वस्तु शीधी शके छे. तेषो हंमेशा पोताना देशनी सेवा माटे तेयारी बताववी जोईअ. पोताना देश माटे थर्डने तेषो पोताना व्यक्तिगत स्वार्थ अने ईर्ष्याओने भूली जवी जोईअ. (कमशः...)

(भो. : ८८८०८८२४१५)

स्व. पूर्णिमाबेन सी. सोनीना अप्रतीम स्मरणार्थे

सौजन्य : श्री छबीलदास के. सोनी (सी. के. सोनी), श्रीराम लोज, हिमतनगर

નિર્ણાયક વિદ્યા

પ્રસ્તુતિ

શ્રી નરેશ એ. નિવેદી
ગુ. થિ. ફે. પ્રમુખ

ગતાંકથી આગળ...

ઘણા લોકો તાર્કિક રીતે સ્વીકારશે કે માનવના બાધ્ય શારીરિક દેખાવમાં જુદાઈ હોઈ શકે. કોઈ ઊંચો તો કોઈ ઠિંગણો, કોઈની ચામડી ગોરી, તો કોઈની શ્યામ કે ઘઉંવણી હોય, તે બધાનું ખાસ કોઈ મહત્વ નથી. કારણ સૌ માનવ જ છે અને સૌ સુખ, દુઃખ અને ઈચ્છા કે મહત્વાકંશાનો સરખો જ અનુભવ કરે છે. જ્યારે આ હકીકત માત્ર બૌદ્ધિક સ્તરે જ સ્વીકારવામાં આવે છે ત્યારે દૈનિક વ્યવહારિક જીવનમાં વર્તન અને બીજા સાથેના સંબંધમાં સમાનતાનાં વિચારનો વિરોધાભાસ દેખાય છે. જો રોજબરોજના સંબંધમાં ભેદભાવની મનોવૃત્તિ કે જુદાઈનું વલાણ રહેતું હોય, તો તે જુનવાણી માનસ ધરાવે છે. જ્યારે ખરેખર અદ્વેતની ઊંડી લાગણી થાય ત્યારે જ ભાતૃભાવનો પુનરુત્થાન સાચી રીતે અસ્તિત્વમાં આવશે.

પુનરુત્થાન એ સોસાયટીના કાર્યની ચાવી છે. એ કાર્યને યોગ્ય દિશા સૂચન કરે છે. એ સ્પષ્ટતા કરે છે કે શું કરવું જોઈએ અને કયા કાર્ય ઉપયોગી કે સુસંગત નથી. થિયોસોફીકલ સોસાયટીના દરેક કાર્યને ચોક્કસ દિશા હોવી જોઈએ; અને એ દિશા સર્વ પ્રત્યે ઐક્યતા, સહકાર અને લાગણીસભર સંબંધ માટે માનસ પરિવર્તન કરવાની હોવી જોઈએ. થિયોસોફીકલ લોજો અને ગ્રુપમાં ઘણી વખત અભ્યાસવર્ગ અને ચર્ચાઓનું આયોજન થાય છે. આ બધા અભ્યાસનો અર્થ કે હેતુ શું? આવો અભ્યાસ માત્ર સમય પસાર કરવા કે પછી પહેલેથી જે બૌદ્ધિક વિચાર કે મંત્રબ્યો ધરાવતા હોય તેનો જ થાય

છે જે થિયોસોફીકલ દસ્તિએ કોઈ ઉપયોગનો નથી; અથવા અભ્યાસ અને ચર્ચા એવા પ્રકારના પણ થઈ શકે જે ધર કરી બેઠેલી માન્યતાઓ અને પૂર્વગ્રહણને દૂર કરી જીવનમાં પરિવર્તન લાવે.

સોસાયટીના ત્રણ મુખ્ય ઉદ્દેશોમાં “થિયોસોફી” શબ્દનો ક્રયાંય ઉલ્લેખ નથી. તેથી આપણાને પ્રશ્ન થાય કે સોસાયટીના આ ત્રણ ઉદ્દેશોને આટલું મહત્વ આપી આગળ વધારવામાં સોસાયટી શું રસ ધરાવે છે. થિયોસોફી જેને બ્રહ્મવિદ્યા પણ કહે છે તે પ્રજ્ઞાન છે, માત્ર માહિતી નથી; તે એવા પ્રકારની માહિતી કે જ્ઞાન છે, તે સાચા વર્તન કે સાચા આચરણથી પ્રદર્શિત થાય છે અને આચરણમાં માત્ર શારીરિક વર્તનનો જ સમાવેશ નથી થતો, તેમાં વિચાર અને લાગણીનો પણ સમાવેશ થાય છે. ખરેખર તો દરેક વ્યક્તિની ચેતનામાં થતા બદલાવનો પણ તેમાં સમાવેશ થાય છે. પ્રજ્ઞા પામવી એ પોતાના પુનરુત્થાનથી જરાય અલગ નથી.

જો કે સોસાયટીનું કાર્ય વૈશ્વિક વાતાવરણમાં એટલે કે સમગ્ર જગતમાં કરવાનું હોય છે; તેથી દરેક લોજ કે કેન્દ્રનું પણ એવું જ વાતાવરણ હોવું જરૂરી છે કે જેથી કોઈ પણ વ્યક્તિ પછી તે પદ્ધતિમના દેશનો હોય કે પૂર્વના દેશનો હોય, કિશ્ચન હોય કે મુસ્લિમ હોય, કાળો હોય કે ગોરો હોય, સ્ત્રી હોય કે પુરુષ હોય દરેકને મિટીંગમાં ભાગ લેવામાં સમાનતાની ઉભાબરી લાગણી થાય અને દરેક સારો આવકાર પામતા હોય તેવું અનુભવે અને કોઈ ખાસ લોકોના સમુહને જ અસર કરે તેવા કાર્યક્રમ પણ ના હોવા જોઈએ. એવા પણ થોડા સભ્યો છે જેઓ

કહે છે કે પશ્ચિમમાં જ્ઞાનની પરંપરા જ છે, તેથી તેઓને પૌરાત્ય વિચારસરણી તરફ વાળવાની કોઈ જરૂર નથી. જ્યારે બીજાઓ એવા વિચાર ધરાવે છે કે પૂર્વની વિચારધારમાં જીવનને સંબંધિત સર્વ જરૂરી શિક્ષણ આવી જાય છે અને તેથી ભગવદ્ ગીતા અને ઉપનિષદોનો અભ્યાસ કરવો જ પુરતું છે. આવી બાબતને કારણે દરેક શ્રુપ પોતાના જ વાડામાં બંધાયેલા રહે છે; અને બીજા તરફ દરવાજા બંધ કરી દે છે. આ વસ્તુ સોસાયટીના મૂળભૂત મહત્વના હેતુની વિરુદ્ધની છે.

સોસાયટીના દરેક સેક્શન, ફેડરેશન અને લોજ તેના પ્રાટેરિક વિસ્તારમાં સોસાયટીનું પ્રતિનિષિત્વ કરે છે. તેથી સોસાયટીની ખાસ લાક્ષણીકતાઓ અને વિશેષતાઓને મૂર્તિમંત કરવા વૈશ્વિક સહકાર વધારવા કાર્ય કરવું જોઈએ. તેમ છતાં વૈશ્વિકતાનો અર્થ એવો નથી કે વહેમ, અંધશ્રદ્ધા કે બાલિશ ક્ષુલ્લક માન્યતાઓમાં વધારો કરે તેવી દરેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિને પ્રોત્સાહન આપવું કે પછી સોસાયટીની પ્રવૃત્તિના ભાગરૂપ બનાવી દેવું. સોસાયટી ક્યારેય ધાર્મિક, સાંપ્રદાયિક પૂજાનું તત્ત્વજ્ઞાનનું કે બીજું પ્રવૃત્તિનું મંચ ના બની શકે. તેથી હેમેશા દરેક બાબતમાં વિવેકપૂર્વક વિચારવું જોઈએ; અને એનો અર્થ એટલો જ કે આપણે જે નવી વિચારસરણી માટે બોલીએ તેમાં કઈ બાબત ઉપયોગી થશે તે શોધી કાઢવું જોઈશે.

સોસાયટીના બીજા ઉદ્દેશમાં ધર્મના તુલનાત્મક અભ્યાસની વાત છે, તે કોઈ રીતે એવો નિર્દેશ કરવા માટે નથી કે બધા ધર્મો અને બધા ઉપદેશો કે શિક્ષણો સારા જ છે. બધા જ ધર્મોમાં માન્યતાઓ અને ક્યારેક અંધશ્રદ્ધા જેવું હોય છે અને તેના મૂળ સ્વરૂપમાં વધારાનો ઉમેરો કરેલ હોય છે, જે કોઈ રીતે જીવનમાં ઉપયોગી બનતું નથી અથવા તો એમ પણ કહી શકાય

કે તે ઈચ્છનીય હોતું નથી. જો જુદા જુદા ધર્મના અનુયાયીઓને થિયોસોફિકલ લોજમાં પ્રવચન માટે કહેવામાં આવે તો તેઓ તેમની રૂહિવાદી માન્યતાની દસ્તિએ સંકુચિત વિચારની જ વાત કરશે. આ સોસાયટીના કાર્યને કઈ રીતે સહાય કરી શકે? એક રીતે એ સારું છે કે દરેક ધર્મમાં જે મૂલ્ય ધરાવતું હોય તેની કદર કરવી, પરંતુ સાથે સાથે એ ખૂબ જરૂરી છે કે જે લોકોને પ્રેમાળ, નિઃસ્વાર્થી અને વધારે સમજણવાળા બનાવે માત્ર એવી જ બાબતનો વિવેક કરવો અને તેને પ્રોત્સાહન આપવું. જે કોઈ થિયોસોફિકલ સોસાયટીમાં દાખલ થાય, તેઓ માનવી અને તેના સંબંધમાં આવતા સર્વ કુદરતના સર્જન માટે તેમની આંતર્દુદ્ધિ ભીલવવા શક્તિમાન હોવા જોઈએ, અને આ ખૂબ જરૂરી છે. જે પ્રવચનોના સારરૂપ અસરથી સમાજમાં જુદાઈના ભાવ જાગે, અંધશ્રદ્ધા અને માન્યતાઓમાં વધારો થાય તે થિયોસોફિકલ સોસાયટી માટે ઉપયોગી નથી.

બીજુ, બધી હકીકોતોમાં એક વાત એ સામે આવે છે કે દરેક વ્યક્તિને પોતાને માટે સત્ય જોવાની દસ્તિ જુદી હોય છે. સૂર્યાસ્તની સુંદરતાનું વર્ણન કોઈએ ગમે તેટલું સારું કર્યું હોય, પણ બીજાને તો તે સુંદરતાનો અનુભવ થઈ શકે નહિ. વર્ણન એ માત્ર અંગુલિદર્શન કરાવી શકે. બીજાના વિચારનું અનુકરણ કે પછી કોઈ માન્યતાને સમર્થન કરવું એ મૂળ વસ્તુ જોવાની – મૂળ દસ્તિની સરખામણી કે બરોબરી કરી શકે નહિ. દરેક માટે જોવાનું સાધન પોતાની ચેતના છે. જગતમાં અમુક બાબતો એવી છે જે બીજાને બદલે કોઈ શકે નહિ. જેમકે કોઈ બિમાર હોય, તો તેને બદલે બીજો દવા ખાય, તો તેને કોઈ ફાયદો નહિ. તેવી જ રીતે કોઈ વ્યક્તિ બીજાને પોતાને લીધેલું ગણ સત્ય આપી કે સમજાવી શકે નહિ. તે માટે જ્યાં સુધી બીજુ વ્યક્તિ

પોતે જ તે માટે પોતાની જાતને સત્યના દર્શન કરવા જેટલી તૈયારી ના કરી શકે. અને એ માત્ર ત્યારે જ બને જ્યારે તેની ચેતના શુદ્ધ, પવિત્ર, લાગણીસભર અને સૂક્ષ્મ અને ગહેન દસ્તિવાળી થાય અને જીવનનું પરમ સત્ય જ્ઞાનવાને ખરેખર શક્તિમાન થાય. માટે દરેક વ્યક્તિએ પોતાની આંતરૂદિષ્ટ કોઈ પણ જાતના વિક્ષેપ વગર જોઈ શકે તેવી શુદ્ધ કરવી જોઈએ અને સભાનપણે પોતાની ચેતના પ્રકાશ પામી શકે તેવી તૈયાર કરવી જોઈએ. અને આ શુદ્ધ એટલે અહંકાર બિલકુલ નિર્મળ થાય એવી નિરંકારી નિર્મળ બનાવવી જોઈએ. માટે જ H.P.B. કહે છે નૈતિકતા એ થિયોસોફીનો આત્મા છે. અશુદ્ધ મન બધું ચન્દુર હોય છે અને સરસ રીતે વિચારો પ્રદર્શિત કરી શકે, પણ તે બધું નકામું છે, તેનો કોઈ અર્થ નથી.

આમ થિયોસોફિકલ કાર્ય માટે પોતાની જાતને પ્રથમ તૈયાર કરવી એ જ મહત્વનું છે. એ મહત્વનું છે કારણ કે જ્યારે સત્યના દર્શન પામવાને આરે આવે છે, ત્યારે તેના જીવનમાં બધું જ બદલાઈ જાય છે અને એ પોતામાં અને તેની આત્મપાસનામાં પણ બદલાવ માટે એક જાતની શક્તિ વિકાસ પામે છે. જીવનમાં ઘડી બાબત જોવા અને જ્ઞાનવાની છે. એ બધામાં ખૂબ મહત્વની બાબત જો કોઈ હોય તો તે છે જીવનનો મર્મ સમજવાની અને સૃષ્ટિમાં રહેલ અનેક જીવોના પરસ્પર સાચા સંબંધો જ્ઞાનવાની ભાબત જ મહત્વની છે. જે જીવનનો મર્મ જોવે અને જ્ઞાણ છે, તે પછી બંડનાત્મક કે વિનાશક બની શકતો નથી. એક વ્યક્તિ કે જે પુષ્પની કોમળતા જ્ઞાણ છે, પુષ્પમાં સુંદરતા જોવે છે. સુંદરતા એ પણ મર્મ જોવાની રીત છે. તે પુષ્પને ખૂબ કાળજીથી અને નાજુકતાથી સ્પર્શ કરશે અને તેનો તેની સાથેનો સંબંધ પણ લાગણીસભર રહે છે. પરંતુ જે પુષ્પમાં

સુંદરતા, કોમળતા, સર્વોત્કૃષ્ટતા અને તેના અસ્તિત્વનો અર્થ જ્ઞાનતા નથી; તે પુષ્પને તોડી ફેંકી દે છે. પરંતુ જે જીવનનો ઉદ્દેશ જ્ઞાણ છે, તે ક્યારેય વિનાશક બનતો નથી. સત્યને જ્ઞાનારો કે સત્યદસ્તિવાળો પ્રેમાળ અને કરુણાસભર હોય છે. સામાન્ય મનુષ્યની મુશ્કેલી એ છે કે તે જીવનનો ઉદ્દેશ જ્ઞાનવા જ તૈયાર નથી હોતો. મોટભાગના લોકો કોઈ વ્યક્તિ કે વસ્તુને ખાસ મહત્વ આપે છે, પછી તેને વળગી રહે છે, તેની સાથે તાદાત્ય સાધે છે. આ તેમના મૂળભૂત સ્વભાવની સાચી જગૃતિ નથી. આવું વળગણ તે વ્યક્તિ કે વસ્તુ પાસેથી સ્થૂળ કે માનસિક કાંઈક લાભ મેળવવાના આશયથી થાય છે. જ્યારે મન શુદ્ધ અને લાગણીશીલ હોય એટલે કે જ્યારે તે ખરેખર સત્ય જોવાને કે સત્ય પારખનારને શક્તિમાન હોય, ત્યારે તે સર્વ કોઈના જીવનનો ઉદ્દેશ જોઈ-જાણી શકે છે. કારણ કે સર્વ જીવન અર્થસભર છે. માટે મનને જોતા શીખવું અને તે આંતરૂદિષ્ટથી જોવાનું થવું જોઈએ.

તેથી કોઈ પણ જાતની પ્રવૃત્તિ, કાર્યક્રમ અથવા શિક્ષણ કે જેમાં આત્મશુદ્ધિ અને સાચી દસ્તિની ઉપેક્ષા થતી હોય, એટલે કે જે પ્રવૃત્તિમાં આત્મશુદ્ધિ કે સત્યશોધન જરૂરી લાગતું ના હોય, પરંતુ બીજું બધું ખોટી માન્યતા, તાબેદારી, પરાવલંબન, આજ્ઞાપાલનનો સમર્થન આપી પ્રોત્સાહિત કરે, એ થિયોસોફિકલ સોસાયટીના આદર્શ સાથે સુમેળભર્યું નથી. આપણી કોઈ પ્રવૃત્તિ એવી ના હોવી જોઈએ કે જેના પરિણામે આપણી સ્વતંત્ર વિચારસરણી બંધ થઈ જાય, બીજા લોકોને આપણા વતી વિચારવા દેવા અને સત્ય શું છે તે આપણને કહે. આ માટે જ સોસાયટીએ સત્તાવાર જાહેરાત કરી છે કે ના તો H.P.B. કે ના બીજી કોઈ પણ વ્યક્તિ પ્રમાણભૂત નથી કે જેનું કહેવાયેલ થિ.સો.ના સભ્યોએ સત્ય તરીકે સ્વીકારવું જ પડે. અમુક લોકોએ કહેલું કંદાય વધુ મૂલ્ય ધરાવતું હોય, પરંતુ થિયોસોફિકલ

તંત્ર નિવા ઈચ્છા અંબુ શ્રીમતિ સુલોચનાબેન ગોવિંદભાઈ અં. મોદીના તંત્ર શ્રી રાધેકૃષ્ણ એકેશ સૌજન્ય : જ્યોતિશ, રૂપલ, કિશન, શ્રેયા, યશ (U.S.A.), મનીપ, નૈના, સૃષ્ટિ, અનુશ્રી શાહ પરિવાર, અમદાવાદ લોજ

સોસાયટીનું બધુ જ સાહિત્ય માત્ર વિચારવા માટે, માત્ર દિશા સૂચન કરવા માટે જ પ્રસ્તુત કરવામાં આવેલ છે. દરેકે દરેક વ્યક્તિએ વાંચન દ્વારા મેળવેલ માહિતી પર ઊડી વિચારણા કરી, તેને પોતાના સાચ્ચા જીવન અને સંબંધોના પરિપેક્ષયમાં ધ્યાનમાં રાખી, તે મુજબ આચારણમાં મૂક્કવા પ્રયોગ કરી, પોતાના જીવનને લગતા પ્રક્રિયા સમજવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જો આવી રીતે જાત તપાસ કર્યા પછી જો તે સાચુ અને ઈચ્છા યોગ્ય લાગે તો તેનો જુદી જ અર્થ સમજાશે. તેથી દરેક બાબતની સ્વતંત્ર તપાસ કરવી, તેના પર ગણન વિચારણા કરવી, મન ખુલ્લુ રાખવું અને પોતાના માટે જવાબદારી ઉઠાવવાની સદાય તૈયારી જાળવી રાખવી, એ જ થિયોસોફીકલ કાર્યનો મહત્વનો ભાગ છે.

સોસાયટીના બધા જ કાર્યો અનામી રહીને કરવાનો જુસ્સો રાખવો જોઈએ, નહિ કે પોતાની આત્મ પ્રશંસા વધારવાની ભાવનાનો. આપણે સોસાયટીમાં એવા વ્યક્તિત્વ ઊભા કરવા નથી માંગતા કે જેના ખત્તા પર આપણી પોતાની પ્રગતિની જવાબદારી મૂકી શકાય. દરેક વ્યક્તિ પોતાના કાર્ય માટે જવાબદાર છે. કોઈ સુધારણા કે નવજીવનનાં વિચારનો વિરોધ જ કરવાનો જેનો સ્વભાવ છે, તેને અહંકારી કે અભિમાની તરીકે ઓળખી શકાય. અજ્ઞાનનું મુખ્ય લક્ષણ “હું”પણું છે; જે અનેક જુદી જુદી રીતે પ્રગટ થાય છે. તે માત્ર પૂર્વગ્રહો અને આકમકતાના રૂપમાં જ દેખા દે છે એવું નથી, પણ આત્મસંતોષ અને સ્વકેન્દ્રીયતાના રૂપમાં પણ જોવા મળે છે. જો એ મનના ઊંડાણમાં શાંત સ્વરૂપે પણ રહેલ હોય, તો તક મળતા જ ગમે ત્યારે તે ઝૂટી નીકળે છે, અને મોટો વિનાશ કરી મૂકે છે. એક શક્તિશાળી વ્યક્તિ તરીકે, ગુરુ તરીકે, એક નિપુણ પ્રવચનકાર કે નીડર નેતા તરીકે જાળીતા થવાની પ્રબળ ઈચ્છા એ પણ અહંકાર અને સ્વાર્થ જ છે. જે સામાજિક

વ્યવસ્થાને નુકસાન પહોંચાડે છે, તે પણ અહંકારી વર્તન જ છે. તેટલા માટે આપણી થિયોસોફીકલ સોસાયટી આવા અહંકારને પોષવાનું માધ્યમ ક્યારેય ન બનવી જોઈએ. આત્મ સર્માર્પણ અને માનવ સેવાની ભાવના એ સોસાયટીનાં ઉદેશો પાર પાડવાના મહત્વનાં અંગો છે.

જ્યાં સુધી મહત્વનાં આ જરૂરી તત્ત્વોની સોસાયટીના કાર્યમાં જાળવણી નહિ થાય, ત્યાં સુધી માત્ર પ્રચારથી કાંઈ વળવાનું નથી. માત્ર પ્રચાર સોસાયટીનાં ઉદેશો પાર પાડવામાં બધુ ઉપયોગી નહિ જ થાય. પરંતુ જો કાર્યની પાછળનો હેતુ શુદ્ધ અને સારો હશે તો યોગ્ય માધ્યમ હેતુ પાર પાડવામાં ઉપયોગી થશે. તેથી સોસાયટીનાં મૂળ ઉદેશની સમજણા એ પાયાની મહત્વની બાબત છે. આપણે જે કાંઈ કરીએ, તે સોસાયટીનું થિયોસોફીકલ કાર્ય બનતું નથી, પણ આપણા મનના વિચારોની ગુણવત્તા અને સાચી સમજણાનું સામર્થ્ય અને નિઃસ્વાર્થ ભાવના જે આપણા કાર્યમાં લાવીએ છીએ, તેજ કાર્યને થિયોસોફીકલ કાર્ય બનાવે છે. જ્યારે આવાં ગુણો હોય ત્યારે આધ્યાત્મિક પ્રભાવ કાર્યને અસર કરે છે અને બીજા લોકોને પણ રૂપાન્તર કરવામાં મદદરૂપ થાય છે. તેથી થિયોસોફીકલ સોસાયટીના સભ્યો એવા લોકો હોવા જોઈએ કે જેઓ વિચારોની સ્વતંત્રતા માટે મુક્ત વિચારસરણી માટે કાર્ય કરતા હોય; અને જેઓ સહકારની ભાવનાથી પ્રેરિત હોય અને પરસ્પર શુભ લાગણી ધરાવતા હોય. ભારતમાં ૧૦૦૦ થાંભલીઓવાળું મંદિર છે. દરેક થાંભલીનું આગવું મહત્વ છે, કેમ કે તે દરેક થાંભલી મંદિરના તેટલા ભાગનું વજન ઉપાડે છે. થિયોસોફીકલ સોસાયટીનું કાર્ય પણ તેના જેવું છે કે જેમાં દરેક સભ્ય પોતાને ભાગે આવતી જવાબદારી નિભાવે છે.

• • •

(મો. : ૯૮૭૯૦૬૪૨૦૦)

સ્વ. હર્ષવીણાબેન હસમુખમાઈ પંડ્યાના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી હસમુખમાઈ જે. પંડ્યા, અમદાવાદ લોજ

૩૬

ધી હિંડન સાઈડ ઓફ ધી થીંગ્સ

વસ્તુઓની ગૃહબાજુ
સી.ડબ્લ્યુ.લેડબીટરના પુસ્તક પર આધારિત

પ્રસ્તુતિ

શ્રી ધ્વલ શેઠ
રોહિત વાંજ

ગતાંકથી આગળ...

ધાર્મિક પુનરૂત્પાન

મોટાભાગનાં કિસ્સાઓમાં વડગાળ લગાડનાર વ્યક્તિ વડગાળ પામનાર વ્યક્તિનાં જ ધર્મનો અને તેનાં જેવી જ પ્રકૃતિનો હોય છે અને આથી જ આપણને થોડા સમય પૂરતું એક જ શરીરમાંથી બે આત્માઓ કાર્ય કરતાં જોવા મળે છે. તેઓ એકદાં થયેલાં જૂથ કે ટોળાં પર બમણી તીવ્રતાથી અસર કરી શકે છે. આ અસર ખૂબ જ ચેપી હોય છે. કેમ કે આ અસર અવાં લોકો પર થતી હોય છે કે જેમની લાગણીઓ પર કોઈ બુદ્ધિનો કાબૂ હોતો નથી, વડગાળ લગાડનાર વ્યક્તિને એવાં બીજા ઘણાં લોકો મળી રહે છે કે જેઓની લાગણીઓ પર તેમનો કાબૂ હોતો નથી.

જેટલા વધુ લોકો આમાં જોડાતા જાય છે તેટલું તેની શક્તિમાં વધારો થતો જાય છે અને જોત જોતામાં એસ્ટ્રોલ જગતમાં ખલેલ ઉત્પન્ન થાય છે કે જેનાથી એક વિશાળ વમળ ઉત્પન્ન થાય છે. આ વમળ તરફ બધી જ દિશાઓમાં એસ્ટ્રોલ જગતનાં જીવો ખેંચાય છે કે જેમની એક ઈચ્છા ઉત્તેજના કે આવેગની હોય છે. આવા જીવોમાં માત્ર મનુષ્ય યોનીનાં જીવો નહીં પરંતુ નેચર-સ્પિરીટ્સનો પણ સમાવેશ થાય છે. જેવી રીતે નાના બાળકોને પાણીમાં છબદ્ધબિયાં કરવાની મજા પડે તેવી જ રીતે આ જીવોને તોફાની ઉત્તેજનાનાં તરંગોમાં નાહવાની મજા પડે છે. આવા જીવોને કારણે આ વમળની શક્તિમાં સતત વધારો થતો રહે છે.

અહીં લાગણીઓ વ્યક્તિગત હોવાથી તે ઉચ્ચ પ્રકારની હોતી નથી. અહીં જીવો માત્ર પોતાના સ્વાર્થ ખાતર આવેલાં હોવાથી લાગણીઓનો મોટો ભાગ સ્વાર્થી જ હોય છે. આથી, આમાં જોડાતાં નેચર-સ્પિરીટ્સ પણ તેટલાં નિમ્ન સતરનાં જ હોય છે. તેમની બુદ્ધિક્ષમતા કે સમજણ એટલી વિકસીત હોતી નથી કે તેઓ ભાગ લેનાર મનુષ્ય જીવો વિષે કંઈ વિચારી શકે. તેઓ ઈચ્છે તો પણ મનુષ્ય જીવોને આવાં ગાંડિપણભર્યા આવેશ અને તેનાં પરિણામોમાંથી બચાવવામાં સક્ષમ હોતાં નથી.

આવી પ્રક્રિયાની છૂપી બાજુ દિવ્ય દસ્તાને કંઈક આવી રીતે દેખાય છે. તે જુએ છે કે ઘણાં બધાં મનુષ્યોનાં ઉચ્ચ વાહનો તેમનાં કાબૂની બહાર હોય છે. આ વાહનો થોડાં સમય પૂરતાં તેમનાં રહેતાં નથી પરંતુ તેમનો ઉપયોગ આ પ્રક્રિયાની ઉર્જામાં વધારો કરવા માટે થાય છે. આ બધાં જ લોકો પોતાની લાગણીઓને બહાર ફેંકે છે. જેનાથી એક વિશાળ એસ્ટ્રોલ વમળ બને છે કે જેમાં નેચર-સ્પિરીટ્સ ઉન્માદમાં આવીને નહાય છે. તેઓ આ આનંદમાં પોતાની જાતને સંપૂર્ણપણે ભૂલાવી દે છે કે જેના વિષે મનુષ્યો કશું જ જાગતાં નથી. થોડાં સમય પૂરતું તેમનું આખું શરીર એક જંગલી ઉન્માદ બની રહે છે. આ લાગણીની અસર ભાગ લેનાર મનુષ્યો પર થાય છે અને તેમને પણ અત્યંત ઉન્માદનો અનુભવ થાય છે.

અહીં નેચર-સ્પિરીટ્સ તેમનાં માનવ ગુલામોમાં એક યા બીજા પ્રકારની તીવ્ર લાગણીઓ જોવા ઈચ્છતા હોય છે. આ લાગણીઓ ધાર્મિક છે કે જીતિય છે તેનાથી

સ્વ. કલાલેન કાંતિલાલ પટેલના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી કાંતિલાલ પી. પટેલ, સનાતન લોજ, સૂરત

તેમને કોઈ જ ફરક પડતો નથી. તેમને આવી લાગણીઓ વર્ચેનાં ભેદની પણ સમજણ હોતી નથી. ભાગ લેનાર માનવીઓ માટે તે ફાયદાકારક છે કે નુકસાનકારક તેનાથી તેઓ અજાણ હોય છે. આવાં નેચર-સ્પિરીટ્સ માટે આ સમગ્ર ઘટના એક જંગલી અને ગાંડપણ ભરેલી પાર્ટી જેવી હોય છે. મોટાભાગનાં લોકો અહીં ઉત્પન્ન થતી લાગણીઓને સારી ગણે છે. પરંતુ નેચર-સ્પિરીટ્સને આ બાબતોથી કોઈ જ ફરક પડતો નથી. તેમને તો માત્ર આ ઉન્માદમાં જ આનંદ આવતો હોય છે. કોઈ મનુષ્ય એકલો ઉન્માદનાં આવાં સ્લરે પહોંચી શકતો નથી, તેનાં માટે બહુ જ મોટા સમૂહની જરૂર પડે છે. શક્ય હોય ત્યાં સુધી મનુષ્યએ આવી પ્રક્રિયાનો ભાગ બનવું ન જોઈએ.

ધણીવાર મનુષ્યનાં જીવનમાં અચાનક પરિવર્તન આવી જતું હોય છે જેનાથી તે વધુ સારો બને છે. ‘પરિવર્તન’ એ એક ઉમદા શબ્દ છે. તેનાથી મનુષ્ય જે માત્ર પોતાના માટે જ જીવતો હોય છે તેને સમજાઈ જાય છે કે ઈશ્વરે તેના માટે એક યોજના ઘરેલી જ છે. આ યોજનાને અનુરૂપ ઘડાઈ જતું એ તેની કામતામાં છે જ. જ્યારે તેને આ સમજાઈ જાય છે ત્યારે તે દિવ્ય ઈશ્વા મુજબ જીવનાનું શરૂ કરી દે છે.

જીવનનાં તથ્યોનાં આ જ્ઞાનને પૂર્વમાં વિવેકની પ્રાપ્તિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. ધણીવાર તેને મનનાં દ્વાર ખુલવા સાથે પણ સરખાવવામાં આવે છે. આ એક ધીમી પ્રક્રિયા છે. ધણીવાર મનુષ્યનાં જીવનમાં અચાનક જ આ ઘટના ઘટે છે અને તેનું અચાનક જ પરિવર્તન થાય છે. પરંતુ તેની તૈયારી તે જે-તે મનુષ્ય તેનાં આગલાં ઘણાં જન્મોથી કરતો આવતો હોય છે. તેનું આવું પરિવર્તન અચાનક હોવા છિતાંય કાયમી બની રહે છે.

પહેલાં પણ વર્ષિવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે ધાર્મિક પુનરુત્થાનનાં મેળાવડાનું ભાવનાત્મક પાસું ખૂબ જ મજબૂત હોય છે. જે મનુષ્ય તૈયાર હોય છે તેનાં પરિવર્તન માટે તે પૂરતો ધક્કો પૂરો પાડે છે પરંતુ જે મનુષ્ય હજુ પરિવર્તન માટે તૈયાર નથી તેના પર પણ તે અસર કરે છે. તેની કાયમી અસર એક સરખી હોતી નથી. આ કિસ્સામાં મનુષ્ય પરિવર્તન માટે ખરેખર તૈયાર હોતો નથી. તેની નિઝન પ્રકૃતિની શક્તિઓ તેનાં કાબૂમાં હોતી નથી અને જો ધાર્મિક પુનરુત્થાનની શક્તિની તેના પર અસર થાય તો પણ જેમ જેમ આ અસર ઓછી થતી જાય તેમ તેમ તે પાછો પોતાની પહેલાની અવસ્થામાં આવતો જાય છે. આમાં તેનો વાંક નથી. નિઝન પ્રકૃતિને કાબૂમાં રાખવા માટેની શક્તિ ખૂબ જ ધીમે ધીમે વિકસે છે. ક્ષણભરના ઉત્સાહ માત્રથી તેને કાબૂમાં લાવી શકાય છે તે માનવું યોગ્ય નથી. જે કોઈ પણ વ્યક્તિમાં આ કષમતા હોય છે તેમાં આ શક્તિ ખૂબ જ લાંબા સમયથી વિકાસ પામી રહી હોય છે.

વરિત કે અચાનક પરિવર્તનની શક્યતાનો અહીં નકાર કરવામાં નથી આવતો, ધાર્મિક પુનરુત્થાનનાં મેડાવળામાં જે ભક્તિભાવનો ઉત્સાહ ઉછે છે અને તેમાંથી જે કોઈ પણ સારું બહાર આવે છે તે શક્યતાને પણ નકારી ન શકાય. પરંતુ આવા મેડાવળાની સામાન્ય અસર તેમજ તેમાં ભાગ લેતાં મનુષ્ય સિવાયનાં બીજા જીવો પણ તેટલા જ સત્ય છે અને આ કારણથી જ ગૂઢવિદ્યાનાં અત્યાસુઅને આવા મેળાવડાઓને અવગણવા જોઈએ.

અમુક જૂજ કિસ્સામાં જ્યાં એક મોટો સમૂહ નિઃસ્વાર્થ ભાવનાથી ભેગો થાય છે ત્યાં એસ્ટ્રોલ જગતનાં દેવો પણ ભાગ લે છે. તેમનાં માર્ગદર્શન હેઠળ ઉત્પન્ન થતાં ક્ષણિક તરંગો સલામત અને મદદરૂપ હોય છે.
(અનુસંધાન પાન-૦૪ ઉપર)

સૌજન્ય :

સ્વ. નિર્મલાબેન જી. સોનેજુના સ્મરણાર્થે !

સ્વ. શ્રી ધનશ્યામભાઈ જી. સોનેજુના સ્મરણાર્થે, અમદાવાદ લોજ

પ્રસ્તુતિ

શ્રી દર્શન મોદી
મંત્રી, ગુજ. શિયો. ફેડ.

મંત્રીશ્રીનો જરૂરી પત્ર

સર્વ સભ્યોને માટે ફી અંગેની તથા અન્ય જરૂરી સૂચના જે ઈન્ડિયન સેક્ષનના બંધારણમાં થયેલ ફેરફારને આવિન છે તે અંગેની રજૂઆત કરવામાં આવે છે.

(ગત જુલાઈ-૨૦૨૧ના અંકમાં ‘મંત્રીશ્રીનો જરૂરી પત્ર’ લેખ દ્વારા ‘ફી’ અંગેની જરૂરી સૂચના છાપવામાં આવેલી જેમાં નીચે પ્રમાણેના ફેરફારો થયા છે જે ધ્યાનમાં લેશો)

સર્વ લોજ પ્રમુખશ્રી/મંત્રીશ્રી

વિષય : ઈન્ડિયન સેક્ષનની બંધારણમાં થયેલ ફેરફાર બાબત...

આથી સર્વને જણાવવાનું કે ઈન્ડિયન સેક્ષનનાં બંધારણમાં નીચે દર્શાવેલ ફેરફાર તા. ૧૮ ડિસેમ્બર, ૨૦૨૦ થી અમલમાં આવેલ છે જેની સર્વ લોજ પ્રમુખો / મંત્રીઓએ નોંધ લઈ અમલ કરવા વિનંતી.

(૧) વાર્ષિક ફી એડવાન્સમાં ભરવાની થાય છે અને વર્ષની શરૂઆત ૧લી ઓક્ટોબરથી હોવાથી દરેકની સભ્ય ફી ૩૦ સપ્ટેમ્બર પહેલાં વારાણસી પહોંચાડવી જરૂરી છે.

(૨) પરિણીત યુગલ (કપલ સભ્યો) માટે અપાતી રાહત બંધ કરવામાં આવી છે.

(૩) ‘ઈન્ડિયન થિયોસોફિસ્ટ’નું લવાજમ પણ હવેથી દર વર્ષે નિયમિત ભરવાનું રહેશે. તેમાં ‘આજીવન લવાજમ’ બંધ કરવામાં આવેલ છે.

(૪) નવા દાખલ થવા માંગતા સભ્ય પછી તે લોજ સાથે જોડાયેલાં રહેવા માંગતા હોય કે સીધા વારાણસી સાથે; તેનો નિર્ણય વારાણસી, ભારત વિભાગના પ્રમુખ, કારોબારીને જાણકારી આપી શકશે.

(૫) કોઈ પણ લોજ પોતાની લોજના ‘આજીવન સભ્ય’ તરીકે કોઈને રાખી શકશે નહિએ.

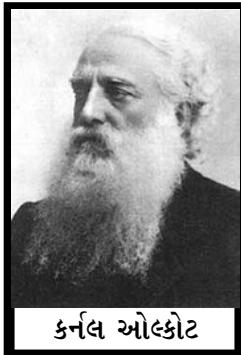
-: મહા સૌજન્ય :-

અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદનાં મંત્રીશ્રી ભરતભાઈ વી. ચુડાસમા પોતાના સ્વ. માતૃશ્રી નર્મદાબેન વિહુલદાસ ચુડાસમાની સ્મૃતિમાં મહા સૌજન્ય વ્યક્ત કરતાં રૂ. ૫૦૦/- ‘જ્યોતિ પ્રકાશન ફંડ’ માટે ભેટ સ્વરૂપે આપે છે.

આભાર સહ સ્વીકૃતી !

સૌજન્ય : શ્રી ફખરુદ્દીનભાઈ ટી. કપાસી
ભાવનગર લોજ

યુગ પુરુષ વંદના

કર્પલ ઓલ્કોટ

કર્પલ હેબ્રી સ્ટીલ ઓલ્કોટ

વૈશિક ચેતનાનાં પ્રકાશ
પૂજ તારકવૃંદના પ્રકાશ જેવા
છે. જેમ આકાશના
તારલાઓના પ્રકાશનો
આપણાં સુધી પહોંચતા અનેક
વર્ષો લાગે છે તેમ મનુષ્યના
વિચારબીજ અંકુરિત થયા પછી ઘણા અંતરાલ અને
યોગ્ય માહોલના નિર્માણ થયે સાકાર સ્વરૂપે પ્રગટ થતાં
હોય છે.

‘થિયોસોફી’ની જ્યોત વર્ષો પહેલાં પ્રકટ થઈ અને
ધીરે ધીરે તેનો વ્યાપ વૈશિક સ્તરે ફેલાતો ગયો. આજે
આ શબ્દ નવો લાગતો નથી પણ તે સમયે અર્થાત्
૧૮૭૫ દરમિયાન આ શબ્દ નવો ભાસતો રહ્યો હતો.
યુરોપીયન દેશો અને અમેરિકા જેવા રાષ્ટ્રોમાં જ્યારે
ધાર્મિક કે સાંપ્રદાયિક અંધાધૂંધી ફેલાયેલી હતી અને
લોકમાનસ ભભિત થઈ ચૂક્યું હતું ત્યારે ધર્મ કે
સંપ્રદાયનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ અંધશ્રદ્ધા, મિથ્યાચારોથી
ખદબદી ઉઠ્યું હતું. વૈશિક સ્તરે “વિશ્વબંધુત્વ”નો
વિચાર કરનાર થિયોસોફિકલ સોસાયટી હતી. માનવ
સેવાને શ્રેષ્ઠ માની વૈજ્ઞાનિક દાખિલાયથી વિચાર
થિયોસોફિકલ સોસાયટીએ કર્યો હતો.

થિયોસોફિકલ સોસાયટીનાં આધુસ્થાપક કર્પલ
ઓલ્કોટ સાહેબનું નામ સર્ટેવ પ્રાતઃ સ્મરણીય રહ્યું છે.
થિયોસોફીનાં આ આર્થક્રષ્ટા, મહામાનવનો જન્મ
અમેરિકાના ઓરેન્જ, ન્યૂજર્સીમાં બીજી ઓગાષ
૧૮૮૨માં થયો હતો. બાળપણથી જ તેઓ કૃષ્ણવિદ્યા

પ્રસ્તુતિ

શ્રી દર્શન મોટી
મંત્રી, ગુજ. થિયો. ફર્ડ.

પ્રત્યે વિશેષ અનુરાગી હતા. તેમણે માત્ર ૨૩ વર્ષની વયે
બનાવેલી આદર્શ વાડી એક નમૂનેદાર અને ઉલ્લેખનીય
કરી છે. આ કાર્ય વડે બહુ જ નાની વયમાં તેઓ
અંતરરાષ્ટ્રીય સ્તર પર વિખ્યાત બની ગયા અને તેમના
આ પ્રશંસનીય કાર્યને ધ્યાનમાં રાખી શ્રીકની એથેન્સ
યુનિવર્સિટીના કૃષિ વિભાગના અધ્યક્ષ તરીકે કાર્ય કરવા
આમંત્રિત કર્યા હતા જેનો તેમણે ઈન્કાર કર્યો હતો અને
અમેરિકા, ન્યૂયોર્કની નજીક સ્થાપવામાં આવેલી વૈજ્ઞાનિક
કૃષ્ણવિદ્યાની પ્રથમ પાઠશાળામાં સહસંસ્થાપક તરીકે
નિમણૂંક કરાયા હતા. પચીસ વર્ષની વયે તેમણે લખેલા
કૃષ્ણવિદ્યા વિષયક પુસ્તકને શાળાઓમાં પાઠ્ય પુસ્તક
તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યું હતું. તેઓને વનસ્પતિશાસ્કની
સંશોધન સમિતિમાં વિશેષ સ્થાન આપવામાં આવ્યું હતું.
તેમને વોશિંગટનનાં બેટીવાડી ખાતાના માહિતી વિભાગના
ડાયરેક્ટરનો પદભાર વહન કરવા અને અન્ય બે મોટી
મિલકતોના વ્યવસ્થાપક તરીકે આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા
હતા. ૨૬ વર્ષની વયે તેમણે યુરોપનો મોટો પ્રવાસ કર્યો
હતો અને તેનો અહેવાલ અમેરિકન જ્ઞાનકોશમાં છાપાયો
હતો. કૃષિસુધારણા ક્ષેત્રે તેમના મહત્વપૂર્ણ પ્રદાન માટે
બે માનદ ચંદ્રકો અને ચાંદીનું શિલ આપવામાં આવ્યું
હતું. યુદ્ધ અને નૌકા ખાતાએ ભષ્ટાચાર દૂર કરવા એક
વિશેષ કમિશનર તરીકે નિર્માણ હતા અને જીનનાં જોખમે
કાર્ય કરવા બદલ બહુમાનને પાત્ર બન્યા હતા. ૧૮૯૮માં
તેમણે વકીલાત શરૂ કરી અને કૃષિ વિષયક કાયદો
બનાવી એક સાથે દસ ધારાસમાઓમાં પાસ કરાવી
વિકિમ સર્જર્યો હતો.

તેઓ તે સમયના સુવિખ્યાત ‘લોટસ કલબ’ના
મેખર હતા અને હાસ્યલેખક માર્ક ટ્રેનેન તથા અન્ય
લેખક મિત્રો સાથે ઘરોબો ઘરાવતા હતા.

સૌજન્ય : શ્રી ઉપેન્દ્રભાઈ હીરાલાલ ટેસાઈ તથા શ્રીમતિ તરલતાલેન યુ. ટેસાઈ તરફથી સરનોછ !

અમદાવાદ લોજ

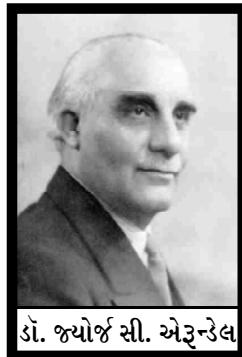
૧૮ વર્ષની વયથી જ તેઓ પ્રેત આહવાહનમાં રસ ધરાવતા હતા. એડી ફાર્મમાં બનતા ઈન્ડ્રિયાતીત બનાવો વિષે ન્યૂયોર્કનાં વર્તમાન પત્રો પૈકી ‘ન્યૂયોર્ક સાન’ અને ‘ન્યૂયોર્ક ગ્રાફિક્સ’માં ૧૮૬૪માં છપાયેલ લેખની એક એક નકલ ડોલરમાં વેચાઈ હતી. ૧૮૭૫માં ઈન્ડ્રિયાતીત શોધખોળ વિષે એમણે લખેલું પુસ્તક ‘પીપલ ઝોમ ધી અધર વર્ડ’ સર આલ્ડેડ વાલેસ અને સર વિલિયમ ફૂક્સ જેવા વેજાનિકો દ્વારા પ્રશંસા પામ્યું હતું. એડી ફાર્મ પર મેડમ બ્લેવેટ્સ્કી સાથે પ્રથમ મુલાકાત થઈ હતી. બંનેએ સાથે મળીને પ્રેત આહવાહનની પ્રક્રિયાનું પૃથક્કરણ, વિશ્વેષણ અને વિશેષ અધ્યયન દ્વારા જડવાદી વલણો દૂર કરવા પ્રશસ્ય પુરુષાર્થ કર્યો હતો. આ બંને વિભૂતિઓએ સાથે મળીને ૧૮૭૫ના નવેમ્બર માસની ૧૭મી તારીખે ન્યૂયોર્કમાં થિયોસોફિકલ સોસાયટીની સ્થાપના કરી હતી. ૧૮૭૮માં આ બંને મહાનુભાવોએ થિયોસોફિકલ સોસાયટીનું વડુ મથક મુંબઈ ફેરવ્યું અને ત્યારબાદ ચેન્નઈ (મુંબઈ) પાસે અડ્યારમાં સ્થાયી થયું. પૂર્વના દેશોમાં હિન્દુ ધર્મ, બૌદ્ધ ધર્મ, પારસી અને ઈસ્લામના પુનર્જીવનનું કાર્ય શરૂ કર્યું. તેમણે સંસ્કૃત ભાષાનો પુનરુદ્ધારનું કાર્ય પણ હાથ ધર્યું, હિન્દુઓ અને બૌદ્ધો વચ્ચે ચાલી રહેલ વિગ્રહમાં સમાધાનકારી ભૂમિકા કરી બધા જ ધર્મના ગુરુઓ સાથે ૧૮૮૫માં સમૂહ પ્રાર્થના યોજી નિર્ણાયક કાર્ય કર્યું. ૧૮૮૨-૮૩ના ગાળામાં હજારો વિકલાંગોને દેવિ રોગનિવારક શક્તિથી રોગીઓને રોગ મુક્ત કર્યા. અડ્યારમાં ઓલ્કોટ પંચમ શાળા શરૂ કરી ફી શિક્ષણની સુવિધા કરી. દલિત વર્ગ માટે પુસ્તકાલયો, શિક્ષણ મંડળોની રચના કરી, હિન્દુ છોકરાઓ અને કન્યાઓ માટે ‘આર્થ બાળા બોધિની’ શાળાઓની રચના કરી. અનેક પ્રકારના જનહિતના કાર્યો કરી જનસેવા અને શિક્ષણની મહત્ત્વાની સુનિશ્ચિત કરી ઉમદા કાર્ય કર્યું.

ખરેખર તો આ ગાગરમાં સાગર સમાવવાનો પ્રયાસ છે. ઘણું સંક્ષિપ્ત કહી શકાય પરંતુ હેતુ આપને આ દિશામાં આગળ વધવા અનુપ્રેરિત કરવાનો છે.

થિયોસોફિકલ સોસાયટીના ગુજરાતમાં અને દેશભરમાં અનેક કેન્દ્રો કાર્યરત છે. તેના પુસ્તકાલયો ખૂબ સમૃદ્ધ છે. તે સિવાય ઈન્ટરનેટ પર વૈશ્વિક સત્તરની માહિતી મળી શકે છે. થિયોસોફિકલ સોસાયટી એ કોઈ ધર્મ કે સંપ્રદાય નથી. વિશ્વબંધુત્વ ભાવના જગાવવા અને સત્યન્વેધી બની જગત સમક્ષ આધ્યાત્મિક રહસ્યોનો બોધ કરાવનારી સંસ્થા છે.

બીજી ઓગષ્ટ એટલે વિશ્વ વંદનીય યુગપુરુષ કર્નલ ઓલ્કોટ સાહેબના જન્મ દિવસે સર્વ સભ્યો વચ્ચે અતૂટ બંધુત્વ ભાવના બની રહે, આપણો સૌ માનવતા પ્રેમી બની દેનિક વ્યવહારમાં થિયોસોફી અપનાવી યુગપુરુષના આશિષના અધિકાર બનીએ.

‘થિયોસોફી’ આચરણમુલક છે. તેની થિયરી દેનિક વ્યવહારમાં માર્ગદર્શક – પથપ્રદર્શક જરૂર બની શકે છે. કારણ તે આપણા યુગપુરુષોની અનુભવની વાણી છે. કર્નલ ઓલ્કોટ સાહેબની સંપૂર્ણ જીવની બે ભાગોમાં વહેંચી શકાય. તેમનું સૈદ્ધાંતિક સ્વરૂપ અને તે સિદ્ધાંતોને વ્યવહારમાં ઉતારી સિદ્ધ કરવાની તેમની ક્ષમતા અપૂર્વ, અદ્વિતીય, અનુપમ છે જે તેમણે વિરલ કોટીએ પ્રસ્થાપિત કરે છે. કર્નલ ઓલ્કોટ સાહેબના જન્મ દિવસે હું સત્યનિષ્ઠાપૂર્વક ગુજરાત થિયોસોફિકલ ફેડરેશન પ્રતિ પ્રતિબદ્ધતા ધરાવું અને સર્વ સભ્યોને શુભકામના પાઠનું છું.

ડૉ. જ્યોર્જ સી. એર્ન્ડેલ

જન્મની સાથે માતા અવસાન પામ્યા, માટે નાનપણથી માસીએ તેમનો બાળઉછેરની જવાબદારી ઉપાડી લીધી, માતાનું પોષણ ન મળતા તબિયત સારી

સ્વર્ગસ્થ સવિતાબેન ડાહ્યાલાલ પંડ્યાના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી ઉમેશભાઈ ડાહ્યાલાલ પંડ્યા, હરજીવન (આશ્રમ) લોજ, કડોલી

રહેતી નહીં. પણ એમની આ માતૃતુલ્ય માસીએ ખૂબ જ પ્રેમ અને કાળજીથી એમને ઉછેર્યા. ધર્મમાતાએ તનતોડ મહેનત કરી. આવા અગાધ પ્રેમને લીધેજ થિયોસોફીકલ સોસાયટીનાં ત્રીજા પ્રમુખ ડૉ. જ્યોર્જ સી. એરુન્ડલમાં પ્રેમ, દ્યા, સહાનુભૂતિ વગેરે સદગુણોનાં દર્શન થાય છે. માસીનું ઘર આધ્યાત્મિક હતું. મેડમ બ્લેવેટ્સ્કી એ ઘરમાં વારંવાર રહેતાં હતા, અને પાંચ વર્ષના જ્યોર્જને જોઈને “**MY YOUNG CHILD**” કહીને સંબોધતાં. શિશુવયથી જ આમ આધ્યાત્મિકતાના સંસ્કાર પડેલા.

૧૯૦૨માં ડૉ. એની બેસન્ટનું વિશ્વ વિભ્યાત “થિયોસોફી અને શાહીવાદ” પ્રવચન સાંભળીને તે જ ક્ષણે એમની આંખોમાં નવું તેજ આવ્યું. અનેક જન્મોનાં માતા અને ગુરુ મળી ગયા. ત્યારથી તેમણે તેમનું જીવન બેસન્ટ માતાનાં ચરણોમાં મૂકી દીધું. તેમનો એક એક શબ્દનો વિચાર કર્યા વગર પાલન કરવાનું સ્વીકારી લીધું. ૧૯૦૩માં એમના ગુરુનાં આદેશથી પોતાની માતૃભૂમિ હુમેશ માટે છોડીને ભારત આવી ગયા. બનારસ હિન્દુ કોલેજનું સુકાન એમણે માત્ર પ્રમુખની ગાદી જ નથી શોભાવી પણ એ સંસ્થાના ઉત્કર્ષ માટે જગતભરમાં એમણે પ્રવાસ કર્યો. યુરોપ, અમેરિકા, જાવા, ઓસ્ટ્રેલિયા, ન્યૂજીલેન્ડ વગેરે અનેક સ્થળોએ જઈને એમણે સક્રિય કાર્ય કર્યું હતું. આપણા સૌનાં હદ્યમાં જે ભવ્ય સ્વર્ણોને આદર્શવાદ ડૉ. જ્યોર્જ સી. એરુન્ડલે પ્રજીવલિત કર્યા છે તે કદી નહિ ભૂલાય.

જગતમાં જ્યાં જ્યાં મહત્ત્વ દેખાય, ત્યાં ત્યાં એમણે એનો આદર કર્યો હતો. એથી જ એમણે મેડમ મોન્ટેસોરીને ભારત આવવાનું નિમંત્રણ આપ્યું હતું.

સ્કાઉટ અને ગાઈડ પ્રવૃત્તિઓના તેઓ પ્રણેતા હતા, અમદાવાદમાં કાંકરિયા વ્યાયામ વિદ્યાલયનાં મેદાન પર જ્યારે સ્કાઉટ અને ગાઈડની પરેડ ચાલી રહી હતી ત્યારે પોતે પણ યુવાનો સાથે પરેડમાં સામેલ થઈ યુવાનોને પ્રોત્સાહિત કર્યા હતા.

૧૯૨૦ની સાલમાં તેઓ શ્રીમતિ ઋકમણીટેવી સાથે લગ્નગ્રંથીથી જોડાયા, અમદાવાદમાં જ્યારે જૂના શારદામંદિર શાળાનાં ઓડિટેરિયમમાં શ્રીમતિ ઋકમણીટેવી ભારતનાટ્યમ પ્રોગ્રામ કરવા આવ્યા હતા ત્યારે પ્રોગ્રામ શરૂ થતાં પહેલાં અશુભ તત્ત્વોની અસર ન

થાય તે માટે ઓડિટેરિયમની ફરતે ચક્કરો લગાવી તેને સુરક્ષિત કર્યું હતું.

૧૯૧૭ની સાલમાં થિયોસોફીકલ સોસાયટીના આશ્રયે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણાર્થે એક નેશનલ યુનિવર્સિટી મદાસની સ્થાપના કરવામાં આવી, તેના તેઓ પ્રિન્સિપાલ હતા અને શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોર એના વાઈસ ચાન્સેલર હતાં.

એમના ગુરુ બેસન્ટે તેમને સ્વાર્પણના પાઠ એવા ભણાવ્યા હતા કે ૧૯૦૩ થી ૧૯૧૩ સુધીમાં બનારસ હિન્દુ કોલેજમાં જે અમર કીર્તિ તેમણે મેળવેલી હતી તેને જરા પણ દુઃખની લાગણી વિના ત્યાગ કરીને બેસન્ટની રાજકીય કાર્યમાં જોડાઈ હોમરૂમ લીગની ચળવળમાં પણ એટલા જ ઉત્સાહ અને ધગશથી કાર્ય કર્યું.

ડૉ. એની બેસન્ટના અવસાન પછી ૧૯૭૪થી થિયોસોફીકલ સોસાયટીનાં ત્રીજા પ્રમુખ તરીકેનું સુકાન સંભાળ્યું. એમણે માત્ર પ્રમુખની ગાદી જ નથી શોભાવી પણ એ સંસ્થાના ઉત્કર્ષ માટે જગતભરમાં એમણે પ્રવાસ કર્યો. યુરોપ, અમેરિકા, જાવા, ઓસ્ટ્રેલિયા, ન્યૂજીલેન્ડ વગેરે અનેક સ્થળોએ જઈને એમણે સક્રિય કાર્ય કર્યું હતું. આપણા સૌનાં હદ્યમાં જે ભવ્ય સ્વર્ણોને આદર્શવાદ ડૉ. જ્યોર્જ સી. એરુન્ડલે પ્રજીવલિત કર્યા છે તે કદી નહિ ભૂલાય.

બેસન્ટ માતાનાં ચરણોમાં પોતાનું જીવન અર્પણ કરી પ્રતિશા લીધી હતી કે જ્યાં તું જઈશ ત્યાં હું આવીશ, જ્યાં તું રહીશ ત્યાં હું રહીશ. તારા માણસો એ મારાં થશે, તારો પ્રભુ તે મારો પ્રભુ બનશે, જ્યાં તું મરીશા ત્યાં હું મરીશ, જ્યાં તું દટાઈશ ત્યાં હું દટાઈશ. એ એમની ઝંખના મુજબ જ એમના માતા અને ગુરુની જગ્યાએ જ એમનું ૧૨.૦૮.૧૯૪૫ના રોજ અવસાન થયું. એ જ જગ્યાએ તેમનો અભિનિત સ્ક્રીન પણ થયો. એક જ જગ્યાએ અટલે અડ્યારનાં **Garden of Remembrance**માં એ ઉભયની ભસ્મ પાસે પાસે રહીને જાણે વર્ષોની વિયોગકથા માંડીને કહી રહી છે.

એમના જીવનના શતદલ પુષ્પમાંથી આ તો થોડી પાંખડીઓની સુવાસ માત્ર છે.

જરથોસ્તી ધર્મ

પ્રસ્તુતિ

શ્રીમતિ પરવીન પટેલ
રેવા લોજ, વડોદરા

ગતાંકથી આગળ...

દરેક મનુષ્યને કર્માનુસાર સુખ-દુઃખનો ભોગવટો કરવો પડે છે. દુષ્કર્મો દુષ્ક વિચારો અને વાણીમાંથી પ્રગટ્યા. તેને પરિણામે દુઃખ સહેવું જ પડે છે. જે બીજાનાં ભલાં માટે પ્રયત્નશીલ છે, દયા, પ્રેમ, સદાચાર જેનામાં છે, તે સદ્ગુણી, સદ્વિચારોનાં પરિણામરૂપ છે, તેને સુખની પ્રાપ્તિ થવાની જ છે. પ્રકૃતિ સ્વયં સમતુલન જાળવી રાખે છે. (૧) કેટલાંક કર્મોની ચૂકવણી ચાલુ જન્મમાં જ ભરપાઈ થાય છે. (૨) આગળના જન્મોના કર્મોનો હિસાબ અમુક ટકા આ જન્મમાં ચૂકવવો પડે છે, (૩) બાકી બચેલાં કર્મોનો ભોગવટો હવે પછી આવનાર જન્મોમાં કરવો પડે છે. ટૂંકમાં ‘જીજુંંતી’ અર્થાત્ દરેકને પોતાની લાયકાત અનુસાર મળી રહે છે.

મૃત્યુ પદ્ધીનું જીવન - મૃત્યુ પદ્ધી જીવ બોતેર (૭૨) કલાક અભાન હાલતમાં પડી રહે છે. તેની આસપાસ જે કંઈ બની રહ્યું છે તેનાથી વાકેફાર હોવા છતાં અભાન હાલતમાં પડી રહે છે. ૭૨ કલાક પૂરા થતાં તેનું ધાયા શરીર બીજાં શરીરોથી છૂટું પડે છે, જીવ અદ્દ્ય ભુવનમાં આગળ વધે છે. ‘વૈતરણી’ પાર કરવાની કલ્પના છે તેમ ‘ચિન્વત પુલ’ પસાર કરવાની કલ્પના છે. જેના કર્મો સારાં છે, ભલાં છે તે કર્મોનો સમુહ કેરદાર (સુંદર સ્થી રૂપે) તેને આગળ દોરવે છે. જેનાં કર્મો નરસાં છે, દુષ્ક છે તે અંદરથી ડર, ગમરામણ અનુભવે છે. વધુ સમય તેવો જીવ વાસના ભુવનનાં નીચેના ભાગમાં જ પસાર કરે છે. જેમ સૂક્ષ્મ શરીરો વિખેરાતાં જાય તેમ જીવ ઉપરનાં ભુવનોમાં ક્ષમતા અનુસાર આગળ વધે છે. સમય વીતતાં અધુરાં કર્મોની ચૂકવણી અર્થે ફરી જન્મ ધારણા કરે છે.

જરથોસ્તી ધર્મમાં નવ (Planes) ભુવનો દર્શાવામાં આવ્યા છે. દરેક ભુવનનો પોતાનો ચોક્કસ પ્રકારનો અનિન્દ્ય છે, જે તેને કાર્યાન્વિત કરે છે.

મનુષ્ય દેહનું બંધારણ

- (૧) તનુ - સ્થૂળ શરીર
- (૨) અજે - દહીશ - હાડપિંજર હાડકાનું માળખું

(૩) ગાએથા - શરીરની અંદરના અવયવો - હદય, ફેફસાં, યકૃત, મૂત્રપિંડ વગેરે આ ત્રણો એક સાથે જ નાશ પામે છે.

(૪) કેહર્પ Etheric Body - લિંગ શરીર કે છાયા શરીર. સ્થૂળ શરીરના પડછાયા જેવું જ જેને લીધે સૂક્ષ્મ શરીર જીવંત ભાસે છે.

(૫) ઉશ્તાન (પ્રાણ શરીર) - સૂર્યમાંથી આવતી ઉજી પ્રાણ શક્તિ કેહર્પને પહોંચાડે છે. મૃત્યુવેળા તે બંધ પડે છે, તેથી સ્થૂળ દેહનું મૃત્યુ થયું કહીએ છીએ. ૭૨ કલાક પદ્ધી કેહર્પ - લિંગ શરીર નાશ પામે છે.

(૬) (A) તેવીધી - વાસના દેહ (astral body) જીવ ઈશ્યાઓ વાસનાથી ભરપુર છે. તે સુખી અને ખુશ હોય ત્યારે વાસના દેહ (તેવીધી) વિસ્તાર પામે છે, તે દુઃખી ગમગીન હાલતમાં હોય ત્યારે સંકોચાયેલું લાગે છે.

(B) દઅના - અંતઃકરણ - નીચલાં અને ઉચ્ચ શરીરો સાથે જોડનાર પુલ સમો છે. જે વ્યક્તિને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિમાં આગળ વધારનાર છે, તેનો સદ્ગુણ્યોગ વ્યક્તિના માર્ગે છે તે દઅનાને અશોદ્ધ (પવિત્રતા) થી ભરપુર રાખીને પોતાના દઅના ચક્ષુને પ્રકાશિત કરી શકે છે. અર્થાત્ intuition આંતપ્રેરણા તેના દ્વારા મેળવી શકે છે.

સ્વ. મંજુલાબેન મનસુખભાઈ મિસ્ટ્રીના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી મનસુખભાઈ ગોરધનદાસ મિસ્ટ્રી, અમદાવાદ લોજ

જીવ દેહ ધારણા કરે ત્યારે ઉપર વણવેલાં શરીરો તેના સ્થૂળ શરીર સાથે જોડાયેલાં જ રહે છે.

૭-૮-૯ આત્માનાં ઉચ્ચ આવરણો છે. વ્યક્તિ પોતાની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ અનુસાર તેની સાથે એકતા અનુભવીને સતત પ્રેરણા મેળવે છે.

(૭) ઉશ્ટાન higher mental (ઉચ્ચ માનસિક) જીવાત્મા જે સ્વયં એકમરૂપે છે. ઉચ્ચ તથા abstract thinking અમૃત વિચારણાની શક્તિ ધરાવે છે. તે સ્વયં inner fighter આંતરિક લડતૈયા સમાન છે. પોતાના અનુભવોનો નિયોડ તેનામાં અર્કરૂપે પડેલો છે. જેને ટૂકમાં કારણ શરીર (causal body) પણ કહી શકાય. આ અનુભવો સારા-નરસા બંને પ્રકારના હોઈ શકે છે. તેમાંથી કેવળ શુદ્ધ અનુભવોનો નિયોડ એકત્રિત કરે છે.

(૮) બાઓધંગ બુદ્ધિક શરીર (Budhic body) જીવાત્માનું શુદ્ધિકરણ વધતું જાય તેમ જીવને પ્રેરણા આપીને તેની દોરવણી કરે છે. તેના વિકાસમાં મદદરૂપ થાય છે. જુદાઈની-દેતની ભાવના છૂટતી જઈને એકતાનો (unity-oneness) ભાવ પ્રગટતો જાય છે.

(૯) ક્રવર્ષિ - ફરોહર બે પાંખવાળા મનુષ્ય આકારમાં નીચલો ભાગ પક્ષીનાં પીઠિંગ જેવો છે. જે મુક્ત આત્માનાં પ્રતીક રૂપે છે. જે સ્વયં દંટારૂપે છે અને રક્ષણાત્મક કવચ જેવું છે. જીવાત્માએ નીચલાં ભુવનોમાં કરેલી ભૂલો કે કાર્યોની જવાબદારીથી તે પર છે. જ્યાં સુધી નીચલાં શરીરનું શુદ્ધિકરણ નહિ થાય ત્યાં સુધી જીવાત્માને તેની પ્રેરણા ભાગ્યે જ મળે છે, તે સ્વયં પ્રકારિત છે. બંધનથી મુક્ત હોવા છિતાં તેની સાથે જોડાયેલા જીવને પ્રકારિત અને મુક્ત જોવાનો તેનો સંકલ્પ છે. જીવ જેમ જેમ નીચેની વાસનાઓથી છૂટો થતો જાય, શુદ્ધ થતો જાય તોમ બાઓધંગ અને ફર્વાખની અસર તેના પર વધતી જાય છે. પૂર્ણત્વ પામવું એજ એનું ધ્યેય છે.

આપણે જાહીએ છીએ કે આપણાં શરીરમાં સાત ચકો છે. જેમ જેમ વ્યક્તિનો આધ્યાત્મિક વિકાસ જોરદાર બને તેમ તેમ તેની પાંખડીઓ ખીલતી જાય. જરથોસ્ની ધર્મ અનુસાર નાનાં મોટાં કુલ ૧૬ ચખ્રો (ચકો) દર્શાવાયાં છે. પ્રત્યેકનું બંધારણ આબ (જલ), ખાક (ધૂળ), બાદ (હવા) અને આતશ (અજિન) થી બનેલું છે. જ્યારે કેવળ અજિનથી ચખ્રો પૂર્ણ પ્રકારિત થાય તે પૂર્ણ પુરુષની નિશાની છે.

લિગના ભેદભાવ વિના છોકરી તથા છોકરાને સાતમે, નવમે અથવા અગિયારમે વર્ષે ઉપનયન સંસ્કાર જનોઈ રૂપે આપવામાં આવે છે. જેને નવજોત (નવો જન્મ) કહેવાય છે. તે વેળા નવ સાંધાવાળું મલમલનું ઉપવસ્તુ સુદરેહ અથવા સદરો અને કમ્મર ઉપર લપેટવા ઘેટાંના સફેદ ઉનમાંથી ૭૨ (બોતેર) તારથી વણોલી કસ્તી દસ્તુરજી (ધર્મગુરુ) ક્રિયા દ્વારા કમ્મરે ધારણ કરાવે છે. આ એક જાતની દિક્ષા જ છે.

કુદરતનાં સર્વ તત્વોમાં અજિનનું મહત્વ કબૂલાયેલું છે. અજિન પૂર્ણત્વ આપનાર, શુદ્ધ કરનાર તત્વ હોવાથી તેને આતશ પુશ અહેરે મજદાઓ, અહુરમજદના પુત્ર સમાન અતિ નીકટનો વારસદાર ગણોલો છે. સોળ પ્રકારના મુખ્ય અજિન છે જેમાનાં કેટલાક સૂક્ષ્મ રૂપે છે. સોળ પ્રકારના આતશ મેળવી આતશ-બહેરામની રચના થાય છે. દસ પ્રકારના આતશ મેળવી આતશ-આદર્શન-આતશ-કહેરની રચના થાય છે જેને ગુજરાતીમાં અગીયારિ તરીકે ઓળખીએ છીએ. પાંચ પ્રકારના અજિનના મિશ્રણથી આતશ-દાદગાર તૈયાર થાય છે. આમાં ઘરનો અજિનનો પણ સમાવેશ થાય છે. અગાઉ ઘરમાં ૨૪ કલાક અજિન પ્રજવલિત રાખતાં હતાં.

(કમશઃ)

(મો. : ૮૮૭૮૩૭૧૮૦૪)

સ્વ. શ્રીમતિ નિર્મલાબેન નંદલાલ ચાવડાની સ્મૃતિમાં...
સૌજન્ય : શ્રી નંદલાલ એસ. ચાવડા, ગ્રામ સેવા લોજ, કોંઝલી

શ્રી નારદ ભક્તિ સૂત્ર

પ્રસ્તુતિ

શ્રી ભારકરભાઈ ભડ્ડ
અમદાવાદ લોજ

શ્રી નારદ ભક્તિ સૂત્ર - Self Realization Through LOVE : પ્રેમ દ્વારા આત્મસાક્ષાત્કાર
અંગ્રેજી - ડૉ. આર્થ. કે. તેમની, બાવાનુવાદ : યોગેન્દ્ર ટેસાઈ

ગતાંકથી આગળ...

સૂત્ર ૮૧ : મન, વચન, કાયા એ ત્રિપુટિ, વર્તમાન, ભૂત, ભવિષ્ય એ ત્રિપુટિ, શાન, ભક્તિ, કર્મ એ ત્રિપુટીમાં ભક્તિ જ શ્રેષ્ઠ છે. ભક્તિનું મુખ્ય સાધન 'પ્રેમ' છે તેથી તે સરળ અને શ્રેષ્ઠ છે.

સૂત્ર ૮૨ : આ ભક્તિ પ્રેમરૂપા ભક્તિ હોવા છતાં તેના ૧૧ પ્રકાર છે. ગોપીઓમાં આ બધા પ્રકારનો વિકાસ થયો હતો.

(૧) પ્રભુના ગુણગાન : દેવર્ષિ નારદ, મહર્ષિ વેદવ્યાસ, શુક્રદેવ, યાજ્ઞવળ્ય, કાકભુંડજી, સૌનક, ભિષ્મ, અર્જુન, પરીક્ષિત, પૃથુ, જન્મેજ્ય

(૨) રૂપાશક્તિ ભક્તિ : વૃજાંગનાઓ

(૩) પૂજાશક્તિ ભક્તિ : ભરત, અમ્બરીષ, લક્ષ્મીજી

(૪) સ્મરણાશક્તિ ભક્તિ : ધ્રુવજી, પ્રહલાદજી, સનતકુમાર

(૫) દાસ્યાશક્તિ ભક્તિ : ધ્રુવજી, પ્રહલાદજી, મીરાં

(૬) સખ્યાશક્તિ ભક્તિ : ત્રિભાવ અર્જુન, સુદામા

(૭) વાત્સલ્યાશક્તિ ભક્તિ : પુત્રભાવ - દેવકી, યશોદા, દશરથ, વસુદેવ

(૮) કાન્તાશક્તિ ભક્તિ : પત્નીભાવ, અષ્ટઘટરાણી સીતા

(૯) આત્મનિવેદનશક્તિ ભક્તિ : બલિરાજા, હનુમાન (સમર્પણ)

(૧૦) તન્મયાશક્તિ ભક્તિ : યાજ્ઞવળ્ય, શુક્ર (ઈશ્વરમાં તહ્વીનતા)

(૧૧) પરમિરહાશક્તિ ભક્તિ : ઈશ્વરના વિરહ, દુઃખરૂપ પ્રેમ, ઉદ્ધવજી, અર્જુન, ગોપીણાં

સૂત્ર ૮૩ : વેદવ્યાસ, શુક્રદેવ, શાંતિલ્ય, ગર્ભ, ઉદ્ધવ, બલિ, હનુમાન, વિભીષણ, વિ. ભક્તિ માર્ગના આચાર્ય ગણો, એકમતથી એક જ કહે છે કે 'ભક્તિ જ સર્વશ્રેષ્ઠ' છે.

સૂત્ર ૮૪ : આ નારદજીએ કહેલ કલ્યાણકારી ઉપદેશમાં વિશ્વાસ અને શ્રદ્ધા રાખે છે તે પરમ ધ્યેયરૂપી પરમેશ્વરને પામે છે. પરમ તત્ત્વને પામી શકે છે. બસ આ ઉપદેશને બુદ્ધિપૂર્વક સમજો, ભક્તિમાં શ્રદ્ધા રાખો. ભક્તિ અમૃતસ્વરૂપા છે. શ્રી નરસિંહ મહેતાએ 'ભૂતળ ભક્તિ પદારથ મોટું, બ્રહ્મલોકમાં નહિ રે' પદમાં ભક્તિ-ભક્તના લાભોની અદ્ભૂત વાતો કરી છે.

ટૂંક સાર : જરા જુદી રીતે આપ્યો છે – જોઈએ

પરમાત્માની અનન્ય ભક્તિ વા પરાભક્તિ પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છનારે પ્રથમ સર્વ પ્રકારના પાપકર્મથી પોતાના મનને, ઈન્દ્રિયોને અને શરીરને પાછાં વાળવા પ્રયત્ન કરવો. પ્રત્યેક શુભ કર્મરૂપ પુણ્યમાં તેમને યથાશક્તિ જોડવા ઉમંગપૂર્વક સતત પ્રયત્ન કરવો. પછી ઘણામાં ઘણા ઉમંગથી અને વિવેકથી પરમાત્મામાં અને પોતાના

સ્વ. અંજનાબેન સોનેજુના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી ભારકરભાઈ સોનેજુ, અમદાવાદ લોજ

સદ્ગુરુમાં, પોતાની જીતિના જેટલો, પોતાના દૂધના સગાઓના જેટલો, પોતાના ધન જેટલો, પછી સમીપના સગાઓ જેટલો, પછી પોતાના શરીર જેટલો અને પશ્ચાત્ પોતાનાં પ્રાણ જેટલો તથા પોતાની પ્રતિષ્ઠા જેટલો વિશુદ્ધ પ્રેમ વધારવો જોઈએ.

પરમાત્માનું શ્રવણ, કિર્તન, સ્મરણ, પાદસેવન, અર્થન, વંદન, હાસ્ય, સખ્ય અને આત્મ નિવેદન એ નવધા ભક્તિના નામો છે.

શ્રી નારદભક્તિ સૂત્રમાં, તેના અમલ માટે એક સૂત્ર ઉમેરવા જેવું લાગે છે જેથી ૮૪ સૂત્રોનો થોડો ઘણો પણ અમલ કરી શકીએ. જનકલ્યાણમાં વરિષ્ઠ નાગરિકે કેવું જીવન વિતાવવું તેની લેખમાળા શ્રી દિનેકર જોષીએ રજૂ કરેલ તે જોઈએ. “થોડા સમય પછી પોતે જે ધરમાં વસી રહ્યો છે – ફરી રહ્યો છે ત્યાં એક તસ્વીર બનીને લટકશે. થોડો વખત તસ્વીરની સંભાળ લેવાશે. પછી તસ્વીર પણ હટી જશે. આ વાસ્તવિકતા છે. આપણાં શરીરનું શું થાય છે તે આપણે જાણીએ છીએ પણ જીવનું શું થાય છે તે ખરેખર જાણતા નથી. તેથી મૃત્યુનો ડર લાગે છે. હવે શેષ વર્ષો સમાજાપયોગી કામમાં તથા

આધ્યાત્મિક, ચિંતન, મનન અને પ્રસારણમાં પસાર થવાં જોઈએ, નહિં તો દીર્ઘયુષ શાપરૂપ બની જશે. દીર્ઘયુષી વડિલોને પોતાનાથી નાનાનાં મૃત્યુ જોવા પડે છે. યજ્ઞ કરનાર યજ્ઞદેવતા પાસે માંગે છે કે મારા પછી આ દુનિયામાં આવેલા, મારા પછી દુનિયામાંથી જાય. પણ હંમેશા વરદાન મળતાં નથી. સિતેરની ઉમર પછી ક્યાંય જાવ નહિં. જૂના સંબંધો ભૂલતા જાવ, નવા સંબંધો બાંધો નહિં. સ્વામી આનંદ કહેતાં ‘જીવનમાં, સર્વત્ર આનંદ જ છે, પણ જો તે લેતાં આવડે તો.’ શ્રી મેધાણી કહેતા કે મૃત્યુને સહજ લો. ‘એક સ્તન પરથી બીજા સ્તન પર માતા બાળકને દૂધ પીવડાવવા લે છે, તેવું જ મૃત્યુનું છે.’ દુન્યવી કામોના વળગણ ના રાખો. તમારા તત્વદર્શનનો અભ્યાસ, તેનો સાક્ષાત્કાર થાય તેવો પ્રયત્ન કરો. આ હું મને પણ કહું છું જ.

ઇતાં છેલ્લે ‘પરિત્રાણ’ માસિકમાં ચિંતક – શ્રી કુમારપાળ દેસાઈએ કહેલ ‘અર્થી બંધાય તે પહેલાં જીવનનો અર્થપામીએ.’ એવી શુભેચ્છા. અસ્તુનમસ્કાર !

• • •

(મો. : ૯૪૨૮૮૧૯૪૭૫)

‘થિયોસોફિક જ્યોતિ’ દ્વારા આપણા સભ્યોની, તેમના કુટુંબીજનો તથા સહદ્યી સંબંધીઓ તથા ભિત્રોની “જન્મદિનની શુભેચ્છા”, “લગ્ન તિથિ શુભેચ્છા” (મેરેજ એનીવર્સરી), કૌટુંબિક સભ્યો-સંબંધીઓનાં “શુભ પ્રસંગો” અને “યાદગીરિ-સંભારણા” (આત્મિક શ્રદ્ધાંજલિઓ) ‘સૌજન્ય’ દ્વારા જે-તે મહિનામાં પ્રકાશિત કરીને સૌજન્યતા પાઠવીએ છીએ.

રૂ. ૧૦૧/- (ઓછામાં ઓછા... વધુ રકમ સ્વેચ્છાએ...) ‘GTF Jyoti Prakashan Fund’ Central Bank of India (Sardarnagar Area Branch, Bhavnagar, 01360) A/c. No. 1871957084 IFSC : CBIN0281360માં જમા કરાવાથી આ પ્રકારનું ‘સૌજન્ય’ વક્ત કરતાં રહીશું તથા ‘થિયોસોફિક જ્યોતિ’ ફંડને આર્થિક સહયોગ આપતા રહીશું.

ખાસ નંદ્ય : આગામી મહિનાઓમાં જે કોઈ સત્ય પોતાના “શુભેચ્છા-સૌજન્ય” પ્રકાશિત કરવા ઈચ્છિતાં હોય તેઓએ તંત્રીશ્રીનો સંપર્ક કરવો.

સ્વ. ચંદ્રિકાબેન વિજયકુમાર ભણના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી વિજયકુમાર જગદીશાંકર ભણ, ગાંધીનગર લોજ

શાખા સમાચાર

ઈ—મીટિંગ્સ

- **રોહિત લોજ, અમદાવાદ :-** દર શનિવારે સાંજે હ થી ઉ દરમિયાન આયોજણ ઈ—મીટિંગ્સ :
જૂનની રહમીએ ગુજ. થિયો. ફેડના પ્રમુખશ્રી નરેશભાઈ ત્રિવેદીએ “ગીતામાં કર્મયોગ” વિષે પ્રવચન કર્યું. જુલાઈની ગીજાએ શ્રી હર્ષવદન શેઠે ‘જે. કૃષ્ણમૂર્તીની રોજનીશી-૧૮૭૩’ના ભાષાંતરિત કરેલ રોજનીશીનાં પાના વાંચીને રજૂઆત કરી. જેમાં છેલ્લે ૮મી ઓક્ટોબર ૧૮૭૩ સુધીનો સમાવેશ કરાયો છે. ૧૦મીએ “અસ્તિત્વવાદ” વિષે રેવા લોજ, વડોદરાના ડૉ. કિરણાલીએ શિંગલોતે પ્રવચન કર્યું.
- **અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ :-** અમદાવાદ લોજના પ્રમુખશ્રી પ્રહુલભાઈ શાહે તથા સર્વે હોદેદારો અને સભ્યોએ મળીને કોરોના સેફ્ટી ગાઈડલાઈન પ્રમાણી લોજના મકાનમાં રૂબરૂ મળીને લોજ કાર્યક્રમો શરૂ કર્યા છે. પ્રવચનો દર બુધવારે સાંજે ૫.૩૦ થી ૬.૩૦ દરમિયાન થોળાય છે. જુલાઈની ૭મીએ “સાધન ચુટ્યાય-યોગ જીવન” વિષે ડૉ. વર્ષા પટેલ, ૧૪મીએ ‘નારદ ભક્તિ સૂત્ર’ વિષે શ્રી રમેશભાઈ ડેલીઆ, રૂ ૧મીએ ‘જે. કૃષ્ણમૂર્તી અને સંત કબીર’ વિષે શ્રી હર્ષવદન શેઠ તથા ૨૮મીએ ‘બ્રહ્મવિદ્યા ભક્તિયોગ’ વિષે શ્રી પ્રહુલભાઈ શાહે પ્રવચનો કર્યા.
- **રેવા લોજ, વડોદરા :-** દર મંગળવારે સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ દરમિયાન રેવા લોજ, રોહિત લોજ તથા જ્યોતિ લોજ, મુંબઈના સંયુક્ત ઉપકર્મે આયોજણ ત્રિવેદી કાર્યક્રમો :
જૂનની રહમીએ રેવા લોજના સભ્ય શ્રી નીભિલભાઈ દેસાઈએ “ઉપનિષદમાં વિવિધ વિદ્યા” વિષે અત્યંત વેધક પ્રવચન કર્યું. પ્રવચન દરમિયાન જ વક્તાશ્રીએ કરેલી ગુજરાતીની વાતને શ્રી હર્ષવદન શેઠ અંગ્રેજમાં તથા ત્યારબાદ શ્રી હર્ષદભાઈ દવેએ હિન્દીમાં તેની રજૂઆત કરી. જ્ઞાસુ સભ્યોને આ પ્રકારની રજૂઆત ઘણી પસંદ આવી અને પોતાના મંત્રઓ પણ રજૂ કર્યા. ૨૮મી જૂને સનાતન લોજ સુરતના પ્રમુખ શ્રી ઉદ્યમભાઈ પાકાવાલાએ ‘સંતકબીરનું જીવન દર્શન તથા કબીર વાણી’ વિષે પ્રવચન કર્યું. જેની અંગ્રેજમાં રજૂઆત શ્રી હર્ષવદન શેઠે તથા હિન્દીમાં શ્રી હર્ષદભાઈ દવેએ ખૂબ જ સુંદર અને ભાવવાહી રીતે કરી. જુલાઈની છદ્દીએ રેવા લોજ, વડોદરાના સભ્યશ્રી હર્ષદભાઈ દવેએ ‘સમસ્યા શી છે ?’ તે વિષે રજૂઆત કરી. તેમના પ્રવચનનાં વિષયવસ્તુને અંગ્રેજમાં શ્રી હર્ષવદન શેઠે તથા હિન્દીમાં જ્યોતિ લોજના શ્રી તરલભાઈ મુંશીએ પ્રસ્તુત કર્યા. ૧૫મી જુલાઈએ રેવા લોજ, વડોદરાના સુશ્રી રંજનબેન વૈદ્ય ‘મેડમ બ્લેવેટ્રસ્કી - આંતરૂદ્ધર્શન’ વિષે અંગ્રેજમાં પ્રવચન કર્યું. જેનો તત્કાલ ગુજરાતીમાં શ્રી હર્ષવદન શેઠે તથા હિન્દીમાં પ્રજ્ઞા લોજ, અડ્યારથી શ્રી શીખર અજિંહોટ્રીએ

રસાસ્વાદ કરાવ્યો. ૨૦મી જુલાઈએ શ્રી નિખીલભાઈ દેસાઈએ ‘ઉપનિષદમાં વિવિધ વિદ્યાઓ – પંચકોશ અને પંચાંજિ’ વિષે પ્રવચન કર્યું. તેમનું પ્રવચન બે વિભાગમાં હતું. દેરેક વિભાગને અંતે અંગ્રેજમાં સુશ્રી રંજનબેન વૈદ્ય તથા હિન્દીમાં શ્રી હર્ષવદનભાઈ શેઠે ભાવાનુવાદ રજૂ કર્યું. સમગ્ર કાર્યક્રમ ખૂબ જ રસમદ રહ્યો.

- **શ્રી પૂણાનંદ લોજ, પેટલાદ :**
લોજ મંત્રીશ્રી ગિરીશભાઈ ‘નીલગિરી’ લોજ અહેવાલ આપતાં જાણાવે છે કે તા. ૧૮મી જુલાઈ, રવિવારે રેડકોસ ભવન, પેટલાદ ખાતે લોજના સંક્રિય સિનિયર સભ્ય શ્રીમતિ નિર્મલાબેન અમ. વ્યાસના અધ્યક્ષ સ્થાને સભ્યો તથા શુલેષ્ણકોનો મેળાવો યોજાયો. અતિથિ વિશેષ તરીકે પેટલાદ નગરપાલિકાના પૂર્વપ્રમુખ તથા વર્તમાન નગરપાલિકા કાઉન્સિલર શ્રીમતિ દિપાલીબેન અચ. શાહ, રિટાયર્ડ મામલતદાર, ગાંધીનગર શ્રી ડેમન્ટભાઈ જે. પંચા તથા યુવા અગ્રાંધી મનીષભાઈ સોનીએ ઉપસ્થિત રહી શ્રી પૂણાનંદ લોજના સભ્યોને પ્રમાણપત્રો (ડિપ્લોમા સર્ટિફિકેટ) અર્પણ કરી ઉત્સાહિત કર્યા.

સમગ્ર કાર્યક્રમનું સફળ આયોજન શ્રી મનહરભાઈ આર. પટેલ, શ્રી પ્રહુલભાઈ જી. પટેલ અને મંત્રીશ્રી ગિરીશ ‘નીલગિરિ’એ કર્યું હતું.
કાર્યક્રમનું સંચાલન શ્રી મહેશભાઈ પટેલ અને શ્રી સૂર્યકાન્તભાઈ પટેલે (નારવાળા) કર્યું હતું. ડૉ. પ્રતિક્ષાબેન શાહ અને ટિપાલી પટેલ વ્યવસ્થા સંભાળવામાં મદદરૂપ થયાં. કાર્યક્રમમાં આવેલ સૌ સભ્યોને પ્રમાણપત્રો અને કીટ આપવામાં આવ્યાં. કીટના દાતા શ્રી મનીષભાઈ સોની (યુવા અગ્રાંધી) હતા. શ્રી હસમુખભાઈ મિસ્થીએ આમંત્રીત સભ્ય તરીકે શુલેષ્ણાઓ આપી. કાર્યક્રમને અંતે શ્રી જગદીશભાઈ મેકવાને આભાર વ્યક્ત કર્યો. બપોરનું પ્રિતીલોજન લઈ સૌ સભ્યો વિદાય થયાં.

- **મુંબઈ ફેડરેશન દ્વારા આયોજણ ગુરુવારની નિયમિત ઈ—મીટિંગમાં સાંજે હ થી ઉ દરમિયાન હવે વલી જુલાઈથી ‘થિયોસોફિસ્ટનું કાર્પ્ટ’ પુસ્તકનું વાંચન મુંબઈ ફેડ. પ્રમુખ શ્રી વિનાયકભાઈ પંચા દ્વારા કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તક સી. ઉદ્યુ લિઝનીટરે લખ્યું છે જેનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ શ્રીયુતું ભૂપતસિલ બારોટે કરેલ છે. આ ઈ—મીટિંગમાં મુંબઈ અને ગુજરાત થિયો. ફેડ.નાં સભ્યો સંયુક્ત રીતે ભાગ લે છે. વાંચન વિશેષ અંગે ચર્ચા થાય છે. ખૂબ જ રસમદ બની રહેલ આ પુસ્તકના અભ્યાસ દ્વારા ‘થિયોસોફિ’ અને ‘સોસાયટી’ના સંદર્ભમાં લોજ કાર્પ્ટ તથા સભ્યોની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓના દર્શન થાય છે. ૮મી, ૧૫મી અને ૨૨મી જુલાઈ દરમિયાન પણ આ વિશેષ વાંચન તથા અભ્યાસમુલક ચર્ચાએ આધ્યાત્મિક રંગત જમાવી છે.**

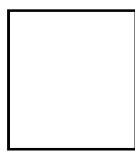
RNI Code No. GUJ / GUJ / 2015 / 71878, dated 24-05-2017
Registered under Postal Registration No. AHD-C/80/2021/2023 valid upto
31st December-2023 issued by the SPO'S Ahmedabad City Division, permitted
to post at Ahmedabad PSO on 12th of every month.

Printed Matter Periodicals

THEOSOPHIC JYOTI

August-2021

To :

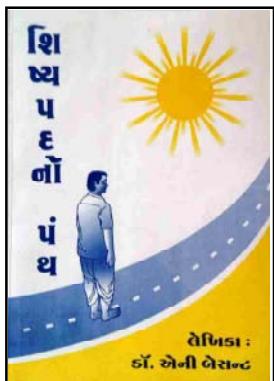

If Undelivered Return to : HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH
9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.

આપણો પુસ્તક પ્રેમ...

“શિષ્યપદનો પંથ”

લેખિકા : ડૉ. એની બેસન્ટ

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૬૮ • દ્વિતીય આવૃત્તિ : ૨૦૦૭ • મૂલ્ય : નિઃશુલ્ક
ભાવનગરમાં એક શિબિરનું આયોજન ૧૯૬૮માં કરવામાં આવેલ. તે સમયે
'The Path of Discipleship' નો અનુવાદ થાય તેવી પ્રસ્તાવના ઉદ્ભબી.
ગુજ. થિયો. ફેડ.ના ખંતીલા કાર્યકર અને સાધક સ્વ. શ્રી ભૂપતસિંહ બારોટે
તેનો અનુવાદ કર્યો હતો. ૧૯૮૬માં પ્રથમ આવૃત્તિ છપાઈ.
થિયોસોફીકલ સોસાયટીના, અડવાર (મદ્રાસ)માં ભરાયેલા ૨૦માં કન્વેન્શનમાં
તારીખ ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦મી ડિસેમ્બર ૧૯૮૫ના રોજ ડૉ. એની બેસન્ટે

જે ચાર ગ્રબ્યનો આપેલાં તેનું ગુજરાતીમાં રૂપાંતર છે.

ભાવનગર લોજના ૧૨૫ વર્ષ ગુજ. થિયો. ફેડ.ના ૮૨માં અધિવેશન વખતે પૂરા થતાં હોઈ સ્વ. હરજીવનદાસ
કા. મહેતા પરિવારે આ પુસ્તકની બીજી આવૃત્તિ છપાવીને સભ્યોને નિઃશુલ્ક આપવા માટે ધ્યાતા અનુભવી છે.

પ્રકાશક : શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

માલિક : ગુજરાત થિયોસોફીકલ ફર્ડરેશન, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

મુદ્રક : નેષ્ટ પ્રિન્ટર્સ-વિકમભાઈ પટેલ નારશપુરા ગામ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૩ ફોન : ૨૭૪૮૯૬૨૭, ૮૮૮૮૪૨૨૦૧૦

Printed and Published by HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH on behalf of GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION and Printed at Naishadh Printers, Nr. Municipal School, Narampura Gam, Ahmedabad-380013 and published from GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION, 9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.

Editor - HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH